

Çorum İmam Hatip Okulu'nun
İLK MÜDÜRLERİ
(1953-1970)

Yazan:
Ethem ERKOÇ

2018 Çorum
Birinci Basım

Baskı & Cilt:

Hazar Reklam Matbaacılık
Kazım Karabekir Cad. Kùltür Çarşısı No.7/56-57 İskitler /
ANKARA
Tel:0312 341 22 06-07 Faks: 0312 341 10 56

Dizgi: Abdullah Erkoç
Yayına Hazırlayan: Nilüfer AŞKIN

ISBN:978-605-81451-0-8

İsteme Adresi

Çorum Belediyesi Kent Arşivi
Yeniyol Mahallesi Gazi Cad.
Turgut Özal İş Merkezi Kat:4
ÇORUM
Tel: 0 364 225 08 10/1539/1541

Bu eser Çorum Belediyesi Kùltür Yayınıdır.

PARA İLE SATILMAZ

TAKDİM

Şehirler zamanla kendine özgü bir kimlik ve ruh kazanır. Şehirlerin kazandığı kimliği ve ruhu büyük ölçüde o şehrin ilmîne, irfanına ve geleneğine iz bırakan ilim – kültür – sanat erbabları, devlet kurumları, hayırla yâd edilen yöneticiler ve o şehrin sakinleri birlikte şekillendirirler. Şehrin şekillenmesine vesile olan değerlerin her birinin ayrı birer tarihi vardır.

Şahsiyetlerin, kurumların, mekânların tarihine ait ayrıntılarını bilmek, bu ayrıntıları gelecek nesillere aktarmak insan ve şehir arasındaki ilişkiye olumlu etkiler bırakır.

Değerlerimize bağlı bir Belediye olarak şehrimizin maddî – manevî değerlerini unutmamak adına ilim, sanat, kültür, eğitim, öğretim alanlarında iz bırakan mekân ve kişilerin tarihini araştırıyoruz. Topladığımız bilgi, belge ve fotoğrafları kitap haline getirip vatandaşlarımızla paylaşıyoruz.

Şehrimizin eğitim – kültür hayatında önemli yeri olan kurumlar var. Bunun yanında bu kurumlarda görev yapan ve Çorum'un değeri haline gelen şahsiyetler var. Onların ortaya koyduğu hizmetler, yapmış oldukları çalışmalar kendileri gibi bir değer.

Elinizdeki kitap İmam Hatip Lisemizde görev yapan ve Çorum'un eğitim – öğretim tarihine iz bırakan Necmi Şamlı, Hafız Mustafa Göl ve Halis Ayhan hocalarımızın hizmetlerini anlatan bir kitap. Bu kitabı hazırlayan ve şehrimizin kültürel hafızasına birçok eser kazandıran Ethem Erkoç'a ve diğer emeği geçen arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum.

Çorum Belediyesi olarak “Kültürel Belediyecilik” alanında yaptığımız kalıcı hizmetlere şehrimizin tarihine, kültürüne ışık tutan çalışmalara devam ediyoruz.

ZEKİ GÜL

BELEDİYE BAŞKANI

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	11
BİRİNCİ BÖLÜM	
NECMİ ŞAMLI	15
NECMİ ŞAMLI'NIN HAYAT HİKAYESİ:.....	18
İMAM HATİP OKULLARININ AÇILIŞI:	19
ÇORUM İMAM HATİP OKULU'NUN AÇILIŞI:	20
NECMİ ŞAMLI'NIN ÇORUM İMAM HATİP OKULU MÜDÜRLÜĞÜNE ATANIŞI:	24
BİNA SORUNU:	26
ÖĞRETMEN SORUNU:	29
YATILI SORUNU:.....	31
TANITIM SORUNU:.....	33
İRŞAT EKİBİ VE MEHTER TAKIMI	33
MEVLANA İHTİFALLERİ	35
BİLGİ YARIŞMALAR VE MÜNAZARALAR	38
SPOR KARŞILAŞMALAR	39
İLÂHİ VE MEVLİT EKİBİ:	41
İLK DEMOKRASİ DENEMESİ	43
HEP İNŞAAT HEP YENİLİK:.....	43
DERSLERDEKİ COŞKUSU:	47
DİL EDEBİYAT VE ŞİİR YÖNÜ	49
BAKANLIKTA İMAM HATİP OKULLARININ YAPISI VE MÜFREDATINDA DEĞİŞİKLİKLER İÇİN YAPILAN TAPLANTILARDAKİ ÖNERİLERİ	58
ÖĞRENCİLERİNE İLGİSİ	60
NECMİ ŞAMLI DÖNEMİNDE ÖĞRENCİ DURUMU:	62

ANKARA'YA GİDİŞİ:	66
EMEKLİLİĞİ:	69
VEFATI:	73
VEFA BORCU:	75
DUA VE RAHMET DİLEĞİ:	76
İKİNCİ BÖLÜM	
HAFIZ MUSTAFA GÖL	79
HAFIZLIK VE DİN EĞİTİMİ	81
ÇORUM İMAM HATİP OKULU MÜDÜRLÜĞÜ	82
KAYSERİ VE KONYA YÜKSEK İSLAM ENSTİTÜSÜ KURAN-I KERİM HOCALIĞI	84
KUR'AN-I KERİM OKUMADAKİ İLKELERİ VE	85
İSTANBUL YÜKSEK İSLAM ENSTİTÜSÜ DÖNEMİ	86
İLAHİYAT FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYELİĞİ DÖNEMİ	87
HASTALIĞI VE VEFATI	87
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
PROF. DR. HALİS AYHAN	89
İLK GÖREVİ	91
KONYA YÜKSEK İSLAM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİLİK DÖNEMİ	92
ÖĞRETMEN OLARAK İLK GÖREV YERİ: ÇORUM	93
ÇORUM İMAM HATİP MÜDÜRLÜĞÜ DÖNEMİ	94
A-) ÖĞRETMEN OLARAK HALİS AYHAN	95
B-) İDARECİ OLARAK HALİS AYHAN	100
BASINA ÖNEM VERİŞİ	106
AYDIN FİKİRLER KULÜBÜ	107
ÇORUM'DAN KAYSERİ'YE:	109

KAYSERİ'DE İLK YILLAR	111
BURSA YÜKSEK İSLAM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ DÖNEMİ.....	112
ÖĞRENCİ BOYKOTLARI: AMAÇ VE SONUÇ.....	114
BURSA YİE'DE İLK MEZUNİYET TÖRENİ	115
12 EYLÜL 1980 DARBEŞİNDEN SONRA DİN EĞİTİMİ TARTIŞMALARI	116
BURSA GARNİZON KOMUTANIYLA GÖRÜŞMELER.....	117
TUĞGENERAL HASAN SAĞLAM PAŞA'DAN KENAN EVREN'E	118
KENAN EVREN'E SUNULAN DİN EĞİTİMİ RAPORU	119
A.DİN BİLGİSİ VE AHLAK DERSLERİYLE İLGİLİ TEKLİFLER	119
B.İMAM HATİP LİSELERİYLE İLGİLİ TEKLİFLER	119
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ	120
DOÇENTLİK VE PROFESÖRLÜK	122
İLAHİYAT FAKÜLTELERİYLE İLGİLİ BİR DEĞERLENDİRME.....	122
YÜKSEK ÖĞRETİM KURULU (YÖK) ÜYELİĞİ.....	123
YÖK ÜYELİĞİNDEN SONRA	124
ESERLERİ.....	125
YAYINLANMIŞ ESERLERİ ŞUNLARDIR:	125

Ethem ERKOÇ

1950 yılında Çorum'da doğdu. 1969'da Çorum İmam Hatip Okulunu ve Çorum Atatürk Lisesini bitirdi. 1973'de Konya Yüksek İslam Enstitüsünden, 1974'de Bursa İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinden mezun oldu. Kırklareli Atatürk Lisesinde Din Dersi öğretmenliğiyle meslek hayatına başladı. Osmancık İmam Hatip Lisesi Meslek Dersleri öğretmenliğinden 1977 yılında Çorum İmam Hatip Lisesi Meslek Dersleri öğretmenliğine atandı. 1987 yılında Arapça dil eğitimi için kısa süreli olarak Mısır'a gitti.

Okullardaki kültür etkinliklerinde eksikliği hissedilen tiyatro eserleri konusunda çalışmalar yaptı. 1999 yılında emekli oldu. Yapmış olduğu araştırma, inceleme ve tebliğleri yerel ve ulusal basında çeşitli dergi ve gazetelerde yayınlandı. kitap çalışmaları yanı sıra çeşitli dergi ve gazetelerde makale e inceleme azıları devam etmektedir.

Evli ve dört çocuk babası olup Arapça ve İngilizce bilmektedir.

Yayınlanmış eserleri:

- Çorum İli ve İlçeleri
- Nikonya'dan Çorum'a (Roman)
- Suheyb-i Rumi
- Yusuf Bahri Efendi
- Çorum Evliyaları (Ali İzzet Efendi'nin Tezkire-i Makamat adlı eseriden sadeleştirme) ilaveli 3. Basım
- Elvan Çelebi
- Arapça Kelime ve Cümle Yapısı (2. Basım)
- Zekat Rehberi (2. basım)
- Hayat Çizgisi (Tiyatro)
- Gurbet Yuvası (Tiyatro)

- İkinci Ömer (Tiyatro)
- Selahattin Eyyubi (Tiyatro)
- Yedi Sekiz Hasan Paşa (2.Basım)
- Aşık Paşa ve Oğlu Elvan Çelebi
- Mazlumoğlu Hacı Halil Ağa
- Anadolu'da Bir Köy Odası Hatıшоğlu Konağı
- Sahabe Evliya ve Ulema Yurdu Çorum
- Ebu Talib'in Müslümanlığı (Ahmet Feyzi'nin eserinden sadeleştirme)
 - Evliya Çelebi Seyahatnamesinde Çorum Yöresi
 - Necmi Şamlı
 - Çorum Fatih Danişmend Ahmet Gazi (Tiyatro)
 - Piyeslerim (Otuz piyes)
 - Atın Gözyaşları (Tiyatro)
 - Şehidin Çarısı (Tiyatro)
 - Taşralı Yazar (Tiyatro)
 - İskilipli Atıf Hoca- Hayatı Düşünceleri ve idamı
 - Çorum'da Sahabe ve Evliya Makamları (2. Baskı)
 - Çorumlu Şeyhülislam ve Alimler
 - Bayat'tan Feruz'a Bizim Oralar
 - *Çorum İ.H.O.'nun İlk Müdürleri

ÖNSÖZ

İnsanlık tarihinin başlangıcından beri din vardır. Zira Hz. Adem, hem ilk insandır hem de ilk peygamberdir. Yüce Allah, insanlığı doğru yola sevkedecek, onları irşat edecek peygamberler göndermiştir. Onlar, halkı aydınlatırken dini öğretmeyi sürdürecektir insanlar da yetiştirmişlerdir. Hz. İsa'nın havarileri, Hz. Muhammed (sav)in ashabı bunun en iyi örnekleridir.

Din, fert için olduğu kadar cemiyet için de lüzumludur. Toplum hayatında fertler, karşılıklı hak ve vazifelerle mükelleftir. Bu hak ve vazifelerin kutsiyetini tayin edecek, insanları bunlara riayet etmeye zorlayacak yegane manevi kuvvet ve kaynak dindir

Fertlerin birbirlerine ve Yaratan'ına karşı görev ve sorumluluklarını belirleyen, elbette dindir. Tarihin hiçbir döneminde dinsiz yaşamış bir topluluk yoktur. Dünyayı dolaşsanız imar görmemiş şehirler, harap beldeler görebilirsiniz. Ama mabedsiz ve mabudsuz şehir göremezsiniz.

Öyleyse din, lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz gibi görülen insanlar olsa bile dinsiz milletlerin varlığını sürdürmeleri mümkün değildir.

Din ve ahlak, eğitimin her aşamasında etkisini gösteren temel unsurların en güçlüleridir. Onun içindir ki din eğitiminin yerini ve önemini küçümsemeye kalkışmamak gerekir.

Mili Eğitimimizin ana unsurlarından biri olan din eğitiminin zaruretine işaret eden Gazi Mustafa Kemal'in direktifi şöyledir:

“Bizde ruhbanlık yoktur. Hepimiz müsaviyiz (eşitiz) ve dinimizin ahkâmını mütesaviyen öğrenmeye mecburuz. Her fert dinini, diyanetini, imanını öğrenmek için bir yere muhtaçtır; orası da mekteptir.” (Söylev II-98)

Bu temel görüşten hareketle 3 Mart 1924 tarih ve 430 sayılı Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun 4. maddesi şöyle düzenlenmiştir:

“Maarif Vekaleti, yüksek diniyat mütehasısları yetiştirmek üzere Darülfünun'da bir İlahiyat Fakültesi tesis ve imamet, hitabet

gibi hizmet-i diniyenin ifası vazifesiyle mükellef memurların yetişmesi için de ayrı mektepler küşat edilecektir.”

Bu kanunu halka açıklayan Mustafa Kemal Paşa şöyle diyordu:

“Fakat nasıl ki her hususta yüksek meslek ve ihtisas sahipleri yetiştirmek lazımsa, dinimizin felsefi gerçeğini tetkik, tettebbu bakımından ilmi ve fenni kudrete sahip olacak güzide ve hakiki ulema yetiştirecek yüksek müesseselere malik olmalıyız.”(Söylev II-89)

İmam Hatip Okullarının ve İlahiyat Fakültelerinin dayandığı kanun ve temel fikir bunlardır. Buna rağmen 1950'lere kadar din eğitiminde bazı aksamalar olmuşsa da Menderes hükümetleri döneminde zamanın Milli Eğitim Bakanı Tevfik İleri'nin öncülüğünde 1951-52 öğretim yılında Türkiye'de yedi yerde İmam Hatip Okulu açıldı. 1953-54 öğretim yılında ise sekiz yerde daha açılmasına izin verildi.

Milli Eğitim Bakanlığının 31 Temmuz 1953 tarihli onayı ile Çorum'da İmam Hatip Okulu açılma izni çıktı. 3 Ekim 1953 tarihinde Laçınli Paşa'nın Konak adı verilen tarihi konakta törenle açıldı.

Necmi Şamlı hocamız, Çorum eğitim ve külürüne önemli katkılar sunan İmam Hatip Okulu'na 15 Ekim 1953 tarihinde kurucu müdür olarak atandı. 1967 yılı Nisan ayında Din Eğitimi Genel Müdürlüğünde Şube Müdürü görevine çağırılıncaya kadar büyük gayret ve özveriyle bu görevi sürdürdü. Burada pek çok hizmetler yaptı ve kalıcı izler bıraktı.

Ondan sonra Hafız Mustafa Göl hocamız, 24.08.1967 tarihinde okulumuza müdür olarak atandı. Kısa süre görev yapabildi. 03.11.1967 tarihinde Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'ne Kur'an-ı Kerim hocası olarak gitti. Samimi ve erdemli bir insandı.

Halis Ayhan hocamız da 15 Kasım 1967 tarihinde müdürlük görevini üstlendi. Öğretmenlik ve idarecilikte pedagojik esaslara uygun eğitimi ilke edindiği ve çok yönlü hizmet alanlarına el attığı için hem okulumuzda hem de ilimizde kalıcı izler bıraktı. Ancak o da

7 Ekim 1970 tarihinde Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'ne Din Psikolojisi ve Din Eğitimi hocası olarak gitti.

İşte bu çalışmamızda bu ilk üç müdürümüzün hayat hikayelerini ve hizmetlerini aktarmaya çalıştım. Burada hep İmam Hatip Okulu vurgusu yaptım. Zira okulumuzun o dönemdeki adı böyleydi. İmam Hatip Okulları, 14 Haziran 1973 tarihinde İmam Hatip Liseleri adını aldı. Diğer liselerle arasındaki farklar da kaldırıldı.

Bu üç müdürümüzün hizmetlerini takdir ve şükranla anıyoruz. Okulumuzda emeği olan bütün idareci ve öğretmenleri hayırla yad ediyoruz. Öğrencilerine hayat boyu başarılar diliyoruz. Onları buralara gönderen velilere de teşekkür ediyoruz. Kitabın basımını gerçekleştiren Çorum Belediye Başkanı Sayın Zeki Gül'e teşekkür ediyorum. Eseri okuyucularımın takdirine sunuyorum.

Ethem ERKOÇ

2018-Çorum

BİRİNCİ BÖLÜM

**Çorum İmam Hatip Okulu'nun
Kurucu Müdürü**

NECMİ ŞAMLI

Giriş:

İçinde yedi yıl eğitim gördüğüm Çorum İmam Hatip Lisesi'nde yirmi iki yıl görev yapmak nasip oldu. Emekli olunca da ayrılmadım, karşısında bir daireyi mesken ve mekan tuttum. Her gün ya pencereden ya da balkondan seyreder dururum okulumu. Bahçesinden binalarına, sınıflarına dalarım hayalen. Rüyalarım da bile kendimi sınıfta veya öğretmenler odasında görürüm. Unutamam o günleri, o yılları.

İdare binasına baktıkça bayrak töreni yaptığımız giriş merdivenlerine gözüm takılır. Sanki karşımızda okulumuzun banisi merhum müdürümüz Necmi Şamlı Bey duruyor ve bize nasihat ediyor. "Bu binalar kolay yapılmadı. Bu sıralar kolay getirilmedi buraya. Burada tüyü bitmedik yetimin hakkı var. Kıymetini bilin. Sakın ha hor kullanmayın" diyor.

Rahmetli, daha neler neler diyordu. O zamanlar bunu pek kavrayamasak da zihnimizin bir köşesine yazıyorduk. Sadece Necmi Şamlı Beyin değil, tüm hocalarımızın öğütlerinden yararlanmayı, tavsiyelerine uymayı görev bildik. Zira onlar bizi hep iyiye, doğruya, güzele yönlendiriyorlardı.

Okulum vefa borcum gereği başta kurucu müdürümüz Necmi Şamlı Bey olmak üzere idarecilerimiz ve hocalarımızdan başlayarak Çorum İmam Hatip Lisesi'nin tarihçesini yazmak istedim. Ancak kısmet olmadı. Hiç değilse bu niyetimize ilk adım olsun diye merhum Necmi Şamlı hocamızdan başlayayım dedim.

Bu konuda okulumuzun çıkartmış olduğu İDRAK dergisinin 6. sayısında yayınlanmış olan "İmam Hatip Lisesi'ni Nasıl Kurduk?" başlıklı yazı ilk referansım oldu. Vefatından bir yıl önce 1990 yılında kendisiyle yapılan bu röportaj da olmasaydı elimizde pek sağlıklı bilgi bulunamayacaktı.

Necmi Şamlı'nın Hayat Hikayesi:

Necmi Şamlı hocamız, 1923 yılında Çorum'da doğmuştur. Babası İsa Halife Mahallesi'nde yaşayan Şamlıoğullarından İsmail Efendi, annesi de Şefika Hanımdır. İlkokula İstiklal'de başlamış, Cumhuriyet ilkokulunda bitirmiştir. Çorum Ortaokulu'ndan mezun olduktan sonra Sivas Muallim Mektebi'nde öğrenimine devam etmiştir.

Çocukluk ve gençlik yılları, maddi sıkıntılar içinde geçmiştir. Ailesi, kendi imkanlarıyla geçinebilmek için çabalayan kimselerdi. O da bu hayatı ve yokluğu yaşayarak büyümüştür.

1943 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü tarih ve coğrafya bölümüne girmiştir. 1945 yılında Çorum Sanat Okulu'nda ilk göreve başlamıştır. 1946 yılında askerlik görevi için Yedek subay Okulu'na gitmiştir. Askerlik sonrası Erzurum Sanat Enstitüsü Tarih, Coğrafya ve Türkçe öğretmenliğine atanmış ve burada üç yıl görev yapmıştır.

Oradan Merzifon Sanat Enstitüsü öğretmenliğine atanmış ve müdür vekili olarak idareciliğe başlamıştır. Kısa süre içinde asaleti de onaylanmıştır.

Merzifon'da görev yaptığı sırada Çorum'un eşrafından Secettin oğullarının kızı Ayhan Hanım ile evlenmiştir. Ayhan Hanım, varlıklı bir aileden geldiği için bir müddet sıkıntı çekmiştir. Sonra eşinin hayat standardına göre yaşamaya alışmıştır. Bu dönemde Necmi Bey hocamızın kız kardeşi Ayşe Hanım da yanlarındadır. Hep yanında kalmıştır. İlk oğulları üç yaşında vefat etmiştir. Ondan sonra Kutsi adında bir oğlu, Füsün ve Aysun adında iki kızını dünyaya getirmiştir. Eşi, üç çocuğuyla birlikte hayatlarını sürdürmektedir.

İmam Hatip Okullarının Açılışı:

Din olgusunu hurafeden, batıl inançtan arındırıp toplumda yaşatmaya çalışan insanlara sürekli ihtiyaç duyulmuştur. Bu, sosyolojik bir vakıadır. Necmi Şamlı hocamız da bu ihtiyaca işaret ediyor ve Cumhuriyet döneminde din eğitiminin geçirmiş olduğu evreleri uzun uzun anlattığı söyleşisinde şöyle diyordu: *“Din, insanların ihtiyacıdır. Devlet, halkın bu ihtiyacına cevap vermek zorundadır. İstese de istemese de bunu yapmak zorundadır. Devlet ilgisiz kalırsa halk, kendi ihtiyacını karşılayacak pratik yollar bulur.”*

Bu bağlamda 1948 yılında yapılan bir girişimden söz eder. Başbakanlığa medrese çıkışlı Şemseddin Günaltay'ın gelişiyile yürürlüğe konan bir projenin, derde deva olmadığını anlatır.

Ülke çapında imam ve müezzin ihtiyacını karşılama amacıyla Diyanet İşleri Başkanlığı'nın gözetiminde İmam Hatip Kursları açılması projesine göre on ay süreli bir eğitim yapacaktı. Bunun bir yarar sağlamadığı kısa sürede görüldü. Artan din eğitimi talebini ve ihtiyacını yöneticiler de görüyorlardı. Bu ihtiyacı 1951 yılında zamanın Milli Eğitim Bakanı Tevfik İleri, şöyle dile getirmişti:

“İmam Hatip Okullarının açılmasının zaruretine kâniyiz. Çünkü Türk Milleti'ne hitap edecek olgun, kültürlü hatip ve imamların yetişmesini arzu ediyoruz.”

Bu temel yaklaşım sonucu 13 Ekim 1951 tarih ve 601 sayılı Müdürler Komisyonu kararıyla Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olarak açılacak okulun adı “İMAM HATİP OKULU” olarak belirlendi. İlk yıl Adana, Ankara, Isparta, İstanbul, Kayseri, Konya ve Maraş'ta öğretime başladı.

Çorum İmam Hatip Okulu'nun Açılışı:

İmam Hatip Okullarının açılışını arzu eden, maddi ve manevi desteğiyle devamlı bu okullara sahip çıkan halkımız, yurdun her köşesinden din eğitimi isteğiyle merkezi hükümete başvurmaya başladılar.

Aynı heyecan Çorum halkını da sardı. Şehrin eşrafından bazıları, Çorum'da da bir İmam Hatip Okulu açılması için bir araya geldiler. Elli bir üyesi olan bir dernek kurdular. Kurucular arasında Nurettin Hacıismailoğlu, Rıza Peker, Mehmet Şahinci, Ahmet Şamlı, Ahmet Tütüncü, İhsan Sabuncuoğlu, Şevki Demirer, Hüseyin Kaynak, Hilmi Kadiroğlu, Ömer Kadife, Mehmet Kuşçu, İsmail Bezgin, Nuri Bilal gibi tanınmış isimler de vardı. Yönetim kurulu başkanlığına Çorum Noteri merhum İhsan Sabuncuoğlu'nu getirdiler. Başkan yardımcılığına Müftü Tevfik Ergun, muhasipliğe Evkaf memuru Mehmet Ergun, veznedarlığa Ahmet Tütüncü, katipliğe Aslan Bayburtlu seçildiler.

Dernek, ilimizde İmam Hatip Okulu açılması için bakanlığa gerekli başvuruda bulundu. Bakanlık, dernekten yeni yapılacak bina için 250.000-TL'nin bankaya bloke edilmesini ve üzerine okul binası yapılacak olan arsanın tapu suretinin teslimini istedi. O günün şartlarında büyük rakam olan bu meblağın temini, dernek yöneticilerini kara kara düşündürür ama yılmazlar. Çorumlular, bu isteklerin hepsini yerine getirirler. Tüccarlardan Mehmet Kuşçu ve İsmail Bezgin, 250.000 liralık banka blokesini, teminat mektubuyla garanti ederler. Gerekli tüm evrakı tamamlayıp bakanlığa teslim ederler.

İmam Hatip Okulu Kurma ve Koruma Derneği'nin 28 Şubat 1953 tarihli kongresinde alınan karar gereğince divan başkanı İsmail Bezgin, Milli Eğitim Bakanlığına bir telgraf çeker:

“Bu gün toplanan genel kurulumuz, siz sayın vekilimize saygılarının arzına ve Çorum’da açılacağına vaad buyurduğunuz İmam Hatip Okulu’nun ilk fırsatta açılması hususunda yüksek himmetlerinizi tekrar istirhama ittifakla karar verilmiştir.”

Bütün bu iltifatlara rağmen girişimlere bakanlık olumlu cevap vermiyordu. Bunun üzerine 1953 yılı yazında kırk kişilik bir heyet Ankara’ya gitti. Zamanın Çorum milletvekilleri Ahmet Başbüyük ve Hüseyin Ortakçı’nın da öncülüğünde Sedat Bazar, Şevki Gürses ve Çorum heyeti önce Başvekil Adnan Menderes’le görüştüler. Okulun açılması için gereken sözü aldılar. Sonra Milli Eğitim Bakanı Rıfki Salim Burçak’la 24 Temmuz 1953’te ilk görüşme gerçekleşti. Ama bakan, müracaatlar sona erdi, açılacak okul sayısı tamamlandı, diyerek bütün çalışmaları boşa çıkaracak bir cevap vermişti.

Çorum heyeti, pes etmek niyetinde değildi. Bakandan olumsuz cevap alan heyet, Başbakan Adnan Menderes’le tekrar görüşmek istediler. Günlerce başbakanlık binası önünde beklediler. Zamanın iktidar partisinin il başkanı Hilmi Kadiroğlu, Çorum’da İmam Hatip Okulu’nun açılmasında kararlıydı. Bakanın tavrını içine sindirememiş ve heyete “Siz, Çorum’a dönün. Ben Menderes’le görüşeceğim.” diyerek onlara Ankara’da bin bir sıkıntıyla uzun süre kalamayacaklarını anlatmıştı. Heyet, Çorum’a dönmek zorunda kaldı.

Çorum halkı müjde beklerken buruk bir haberle sarsıldı. Ama umudunu yitirmedi. Çünkü Hilmi Kadiroğlu, Başvekil ile görüşecekti.

Hilmi Kadiroğlu, başvekilin yurt dışı gezisi için hava alanına gideceğini öğrendi. Ondan önce hava alanına vardı. Menderes uçağa yanaşırken Kadiroğlu, başvekilin tam karşısında belirdi. Adnan Menderes onu görüp, “Daha Çorum’a

gitmedin mi?”deyince Hilmi Kadiroğlu “Ben, Çorum’a gidemem ki... Gidersem halk beni protesto eder.”diyerek bakan tarafından geri çevrilen dilekçeyi başbakana gösterdi. Merhum Adnan Menderes, cebinden bir kart çıkartarak “Çorum’da bu eğitim yılında bir İmam Hatip Okulu açılmıştır.” ibaresini yazıp imzalayarak il başkanı Hilmi Kadiroğlu’na verdi.

Hilmi Kadiroğlu, bu emri Milli Eğitim Bakanına götürdü. Bakanın söyleyecek bir sözü kalmamıştı. Çorum İmam Hatip Okulu’nun açılması için gerekli emir ve izin yazısını verdi. 31 Temmuz 1953 tarihli bu yazıyla Çorum’da İmam Hatip Okulu’nun açılışı gerçekleşmiş oldu.

Haber, Çorum’da büyük bir sevinçle karşılandı. Halk; yine ezan ve Kur’an okuyacak, imamlık yapabilecek, islama hizmet edecek, mihrabı, minberi, kürsüyü yeniden şenlendirecek gençlerin yetişeceği okullar açılıyor diye sevinç gözyaşları döküyordu.

O günleri hatıralarında dile getiren Prof. Dr. Hayrettin Karaman hocamız, şunları anlatıyor:

“Çorum pazarı, Çarşamba günüdür. Bir tellal, pazarda ‘Ey ahali! Duyduk duymadık demeyin.’ diye başlar, bir şeyler ilan ederdi. Yanında bir iki çocuk, bazen da daha iyi anlamaya çalışan birkaç yaşlı bulunurdu. O gün çok kalabalık bir cemaat, tellalla beraber yürüyor. Ezan-ı Muhammedi’nin ilan edildiği güne benzer bir heyecan var. O heyecan içinde İmam Hatip Mekteplerinin açılacağını ilan ediyor. Bu işi kendiliğinden yapıyor. Ona bir makam, ‘ilan et’ dememiş. Allah rahmet eylesin, o Dellal Hüseyin Abi idi. Her deyişte ayrı bir zevk alıyorlar ve ‘Elhamdülillah’ diyorlar, onunla birlikte dolaşıyorlar. Bu zevki ailem de işitip tatsın diye koşa koşa eve gittim. Onlara müjdeledim. Tabi dünyalar bizim oldu. Bu

mektebin ilk öğrencilerinden biri olmaya niyet ettik.” (H. Karaman, Türkiye’de İslamlaşma ve Önündeki Engeller, sh.75)

Çorum’da İmam Hatip Okulu’nun açılış haberinin yayılmasından sonra 4 Ağustos 1953 tarihinde İmam Hatip Okulu Kurma ve Koruma Derneği başkanı merhum İhsan Sabuncuoğlu, Başvekil Adnan Menderes’e ve Maarif Vekili (Milli Eğitim Bakanı) Rıfıkı Salim Burcak’a teşekkür telgrafı çekti.

Bundan sonra tüm çabalar, okulun ihtiyaçlarını temine yöneldi. Bu da kısa sürede tamamlandı. Velipaşa Cami karşısında Laçinli Paşa tarafından tahsis edilen iki katlı mütevazı konakta 3 Ekim 1953 tarihinde yapılan bir törenle İmam Hatip Okulu, fiilen açıldı. Törene Çorum valisi Rüştü Ülgen, Milli Eğitim Müdürü Fahri Akıncı, yeni açılacak olan okulun müdür vekili ve Lise müdür yardımcısı Ahmet Varnacı, dernek başkanı ve yöneticileri, siyasi partilerin il başkanları ve temsilcileri, esnaf, tüccar, köylü, kentlisiyle kalabalık bir halk kitlesi katıldı. Herkes sevinçli ve coşkuluymdu. Bu münasebetle ilkokul öğretmeni Hüseyin Sunal, bir konuşma yaptı. Çorum’un bir eksiği olan böyle bir mektebe kavuştuğundan dolayı haz duyduğunu belirttikten sonra şöyle diyordu: “Bu gün şu kutsal mektebin açılma gününü görmek şerefine ermiş bulunmaktayız. Bu mutlu günün hatırasını, manevi bir huzur içinde vicdanlara dolan inşirah ve sevincimizi ilelebet yaşatacak ve yaşayacağız.”

Vali Rüştü Ülgen’in açılış kurdelesini keserken yaptığı konuşma, tarihi bir mesaj niteliğindedir: “Bu ilim ve ifan ocağı, memlekete hayırlı olsun ve feyzinden memlekete nurlar saçılın.” Halk, sevinç gözyaşlarını tutamıyordu. Coşku doruktaydı. Vali Rüştü Ülgen’in bu temennisini Çorum basını da sevinç ve coşkuyla verdi: “Sayın valimiz, bu hitabıyla kalbimizde olan temennilere tercüman oluşu, vilayetimize

teşrifi gününden beri kendilerini bir uğur saymaklığımızda aldanmamış olduğumuza olan inancımızı kuvvetlendirmiştir.” (Yeni Çorum Gazetesi, 7.10.1953)

Necmi Şamlı'nın Çorum İmam Hatip Okulu Müdürlüğüne atanışı:

Çorum İmam Hatip Okulu'nun açılışından on gün sonra 15 Ekim 1953 tarihinde Sayın Necmi Şamlı, müdür olarak atandı ve göreve başladı. Merzifon'da Sanat Enstitüsü müdürlüğünün asaleti onaylandığı sırada Çorum'dan gelen ısrarlı teklifler üzerine hiçbir alt yapısı bulunmayan bir okulun müdürlüğünü tercihen kabul etti.

Hocamız, bu görevi kabul edişinin yakın çevresindeki yankılarını anlatırken konuyu şöyle dile getiriyor ve “Sanat Enstitüsü Müdürlüğünü reddetmemi anlayamadılar. Halbuki bu, çok basitti. Dünya nimetine ahiret saadetini tercih meselesiydi.” diyerek gerekçesini ortaya koyuyordu.

İmam Hatip Okulu hakkında hiçbir bilgisi ve önyargısı olmadığını da beyan eden Necmi Şamlı, açıklamasını şöyle sürdürüyordu: “Şunu da itiraf etmeliyim ki İmam Hatip Okulu müfredatı üzerinde hiçbir bilgim yoktu. 15 Ekim 1953 tarihinde yepyeni fakat yokluk içindeki bu okulda sorumluluğu üstlendim. Okul açılmıştı. Sıralar ve eşyalar devşirmeydi. Ama halk heyecanlıydı. Bu okulda 1967 yılı Nisan ayına kadar çalıştım.”

Çorum İmam Hatip Okulu Kurma ve Koruma Derneğinin gayretleri ve Menderes hükümetinin resmi müsaadesiyle açılan okulumuz, Velipaşa Camii karşısındaki Paşa'nın Konak diye bilinen iki katlı ve altı odalı binada eğitim öğretime başlamıştı.

Laçinli Paşa'nın konak (restore halinde)

İlk anda 45 öğrenci kaydoldu ama ayrılanlar ve devamsızlıktan kalanlar nedeniyle bu ilk öğretim yılı 39 öğrenciyle sürdürülebildi. Sıralar derlemeydi. Harman zamanı köylere çıkılıp yardım toplanmak suretiyle okulun bir takım ihtiyaçları karşılanabiliyordu. Zaten bakanlık sadece bir öğretmen kadrosu vermiş ve diğer ihtiyaçların yerel halk tarafından karşılanması şartıyla okulun açılmasına izin vermişti. Binanın fiziki kapasitesi de gelişmeye imkan vermiyordu. Acilen yeni bir binanın yapılmasına ihtiyaç duyuluyordu.

Bina Sorunu:

Bu nedenle bugün okulumuzun üzerinde bulunduğu arsa satın alındı. Ancak burası imar planında da yeşil saha görülüyordu. Öncelikle bu durumun düzeltilmesi gerekiyordu. 1954 yılının yaz ayları, bu durumun düzeltilmesiyle geçti. Bu arada köy kent dolaşarak yardım toplamaya da devam ediliyordu.

1954 yılının Ağustos ayında bu arsa üzerine okul yapımına başlanmak üzere bir tören düzenlenmiştir. Bu temel atma törenine Çorum valisi, milletvekilleri, Milli Eğitim müdürü, şehrin ileri gelenleri ve kalabalık bir halk topluluğu katılmıştır. Bu törende dernek başkanı İhsan Sabuncuoğlu, çalışmalar hakkında bilgi vermiş ve şöyle devam etmiştir:

“Vilayetimiz dahilinde mahalle ve köy olarak bine yakın teşekkül bulunmakta ve bunların her birisinde bir veya iki cami ve mescit mevcut görülmektedir. Bu mescit ve camilerin çoğunun devletçe tanınmış imam kadroları olmadığı halde halkın yakın alakası dolayısıyla hiçbir zaman imamsız kalmamaktadır. Fakat imamlık vazifesini üzerine alacak şahsiyetlerin ilmi ve mesleki kifayetli ve ehliyetli kimselerden olması, kültürlü insanlar bulunması arzu edilmekte, İslami ve asri bilgilere hakkıyla sahip ve hurafelerden uzak imamlara, hocalara ihtiyaç göz önünden kaçırılmamak gerekmektedir...”

“Çok şükür, gerek derneğimiz mensuplarının ve gerek Çorum hayırseverlerinin gayret ve destekleriyle ve cemiyetimizce kiralanan hususi binada, geçen sene bu okul, hükümetçe açılmıştır. Ve işte bina arsası alınmış ve inşaat müsaadesi sağlanmıştır. Ve işte Milli Eğitim Bakanlığınca verilen planlar çerçevesinde okul inşaatına başlanmıştır.

“Bu okul binası inşaatını başarabilecek kadar elimizde bugün için hazır paramız yoktur. Fakat para temini bakımından

hiç de ümitsiz değiliz. Ümitliyiz ve eminiz. Çünkü halkımızın, belediyemizin, vilayetimizin ve devletimizin yardım ve desteklerinden eminiz, buna inançlıyız. Hepimizin az veya çok maddi ve manevi yardımlarıyla inşallah bu okul binası yapılır, tekemmül eder ve okul tedrisata burada başlar ve devam eder. Vatan ve millete hayırlı evlatlar ve kültürlü imamlar yetiştirir. Derneğimiz mensupları, hiçbir maddi ve şahsi gaye gözetmeyerek mahza bu kültür ve ilim yuvasının Çorum için hayırlı olacağına inanıyor ve çalışıyorlar. Muvaffakiyete erişeceğimizden emin bulunuyoruz. Yeter ki kadirşinas halkımız ve büyüklerimiz sağ ve var olsunlar.”

Büyük bir coşkuyla temel atma töreni gerçekleştirildikten sonra yardım toplama çalışmalarına ağırlık verildi. Okul müdürümüz Necmi Şamlı da okulun hocaları, kentin eşrafı ve hafız öğrencilerden oluşan ekiplerle köy köy dolaşip durumu halka anlatıyor ve yardım topluyorlardı. İmam Hatip Okulu inşaatını gören herkes, elinden geldiği kadar yardım yapmaya çalışıyordu. Parası olan para, bağının bahçesinin kenarında ağacı olan kerestelik ağaç veriyordu. Pek çok kadının çeyizinde sakladığı altın ve ziynetleri bozdurup inşaatta harcansın diye getirdiği biliniyordu. Hiçbir maddi gücü olmayanlar da inşaatta ücretsiz çalışıyorlardı. Derneğin gayreti halkın yardım ve desteğiyle 1955-1956 öğretim yılında binanın birinci katında öğretime başlanabildi. 1957 yılında inşaat tamamlanabildi. O günün şartlarında imkansızın başarılmış olması, dostlarımızı sevindirdi.

Çorum İmam Hatip Okulu idare binası

Burada bir hususu daha belirtmeden geçemeyeceğim. Bu arsa üzerinde aynı tarihte iki bina yapılmıştır. Birisi tamamlanıp ifraz işlemleri ikmal edildikten sonra Öğrenci Yurdu olarak kullanılmak kaydıyla Vakıflar Genel Müdürlüğüne devredilmiştir. İkincisi de İmam Hatip Okulu binası olarak hizmete sunulmuştur. Arsa ve binanın tapusu da taahhüt edildiği gibi İmam Hatip Okulu olarak kullanılmak kaydıyla, vali ve resmi zevatın da katıldığı bir törenle 10.1.1959 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığına devredilmiştir. Bu bina, halen Çorum İmam Hatip Lisesi'nin idare binası olarak hizmet vermeye devam etmektedir.

Necmi Şamlı idare binası önünde bir törende

Öğretmen Sorunu:

Ancak okulumuzun tek sıkıntısı okul binası değildi. En önemlisi öğretmen sorunuydu. Kültür derslerinin pek çoğu, diğer okullardan gelen öğretmenlerle kapatılıyordu. Meslek dersleri ise müftü, vaiz, imam ve bazı ilkokul öğretmenleriyle doldurulmaya çalışılıyordu. Fakat meslek derslerinin adı ve müfredatı olsa bile ders kitapları yoktu. Bunun sıkıntısını o dönemin idarecileri, öğretmenleri ve öğrencileri çok iyi biliyorlardı.

İdare binası önünde Necmi Şamlı ve öğretmenlerimiz (1960)

Okulda İlahiyat Fakültesi mezunu Osman Duman ve Tevfik Rüştü Erkul'dan başka öğretmen yoktu. Sonra Niyazı Ceylani de kadroya katıldı. Meslek derslerine müftü, vaiz ve imamlardan seçme kişiler giriyorlardı. Tefsir, hadis gibi derslere Müftü Tevfik Ergun, vaiz Server Ahıskalı, vaiz Mustafa Özel (Sonra müftülük de yapmıştır.), Arapça dersine Velipaşa Camii imam hatibi Mehmet Büyükkareli, Kur'an-ı Kerim dersine Ulu Camii İmam Hatibi H. Recep Camcı hoca efendiler giriyorlardı. Siyer, Din dersi gibi derslere başta Hüseyin Sunel olmak üzere ilkokul öğretmenleri geliyordu. Öğretmen menşeli olmayan hocalarımızın pek çoğu yeni müfredat ve eğitim sistemine uymakta zorluk çekiyorlardı.

Kültür derslerine ise çevre liselerden ve ilkokullardan öğretmenler geliyordu. Seyhan Eralp, Yusuf Saygı, Leman Sansar, Metin Erkuş, Perihan Alper, Sadi Leblebicioğlu,

Mustafa Sucuoğlu, Şerafettin Oğuz, Şerafettin Kavaklı gibi öğretmenlerin yanı sıra Elvan Güneş, İsmail Hakkı Altınsoy gibi veteriner, Dr. Ziya Barudi gibi hekimler, Nurettin Tayşi gibi hukukçular da bazı dersleri dolduruyorlardı. Bu bir geçiş süreciydi. Sadece Çorum'da değil Türkiye'nin her yerinde yeni açılan okulların durumu buydu. İleriki yıllarda hem meslek dersleri hem de kültür dersleri öğretmenlerinin sayısı artacaktır.

Kültür derslerinin müfredatı ortaokulların ve klasik lisenin müfredatına benzediği için kitap bulmak mümkündü. Ancak meslek derslerinin resmen bir müfredatı varsa da buna uygun olarak hazırlanmış ders kitapları yoktu. Ders kitaplarının Talim Terbiye Kurulu'ndan geçip basılması belki zaman alabilirdi ama hiçbir yardımcı ders kitabı da yoktu. Meslek dersleri öğretmenleri, bu şartlar altında ders yapmak zorundaydılar. Onlar da ders notu yazdırmakla bu açığı kapatmaya çalışıyorlardı.

Yatılı Sorunu:

Öğrencilerin çoğunluğu kırsal kesimden geliyordu. Ailelerinin durumu pek müsait olmadığı için sağlıklı yerlerde barınmak durumunda kalıyorlardı. Onlara maddi yardım sağlama, geçici bir çözümdü. Asıl çözüm, onların kalabilecekleri yurtları kurabilmek ve yatılı okumalarına imkan hazırlamaktı. Vakıflar Öğrenci Yurdu ve imaret, işte bu ihtiyaçtan doğmuştu.

Vakıflar Öğrenci Yurdu

Ama en ideali parasız yatılı imkanını sağlamaktı. O sağlanıncaya kadar öğrencilere gıda, giyim kuşam ve harçlık yardımına devam edilecekti. Dernek imkanlarıyla idare binasının bodrumunu yemekhane, Güvercinlik adı verilen çatı katını da yatakhane yapmak suretiyle geçici bir yatılı sistemi kurulmuştu.

Necmi Şamlı hocamız, sürekli olarak bakanlığa yatılı ihtiyacı konusunda rapor veriyordu. Yatılı olmadığı takdirde İmam Hatip Okullarında formasyon eğitimi yapılamayacağını bildiriyordu. Nihayet bakanlığa çağrılıp görüşlerine başvuruldu. Bu girişimlerin sonucunda 1962- 1963 öğretim yılında Devlet Parasız Yatılı kadrosu verildi. Teklifi götüren Çorum İmam Hatip Lisesi Müdürü olduğu için Edirne'den

Rize'ye kadar yirmi sekiz ilin parasız yatılı sınavlarının yapılma sorumluluğu da okulumuza yüklendi. Parasız yatılı kontenjanı, yıldan yıla artıyordu. Böylelikle ülkemizin pek çok yerinden başarılı öğrenciler gelerek Çorum İmam Hatip Okulu'nda öğrenim görebiliyorlardı. Zamanla buna paralı yatılı imkanı da eklenecekti. Doğal olarak bu da yeni yük ve yeni inşaat demektir.

Tanıtım Sorunu:

Yeni açılan İmam Hatip Okulu'nun önce halk, sonra bürokrasi nezdinde tanıtılması gerekiyordu. Önyargıların kırılması için bu şarttı. Öyleyse sosyal ve kültürel alanda varlık göstermek lazımdı. Kürsüleri, mihrapları, mimberleri doldurmak gerekti. Sahalarda, stadlarda da varlık göstermek lazımdı. Yeni bir okulda, öğretmeni bulunmayan bir kadroyla bunları başarmak zordu.

Önce okulu rayına oturtmak, sonra tanıtım atağına geçmek de mümkündü. Ama Necmi Şamlı hocamız, bunların hepsinin birlikte yapılmasını arzuluyordu. Bunun için kendisini bir orkestra şefi yerine koydu. Her bir sesi, her bir enstürümanı yerli yerince ve birlikte kullanması gerektiğinin bilincindeydi. İşe halkın beklentilerine cevap vermekle başladı. Zira önce halka hitap edebilmek önemliydi.

İrşat ekibi ve Mehter Takımı

Merhum Necmi Şamlı Bey, sosyal yönü güçlü bir insandı. Milli bayramlarda sunuculuk yaparken mübarek gecelerde de Ulu Cami'de vaaz ederdi. Okulun tanıtımında etkili olacağını bildiği her yolu denerdi. Köylere, ilçelere, camilere vaaz ve irşat ekipleri gönderirdi. Böylelikle onlara mesleki tatbikat imkanı sağlardı.

Okulumuzun bando takımı vardı. Boru trampet takımı diye de bilinen bu ekibin gür sesli ve canlı bir eda ile bayram yerine

giriş, halkı coştururdu. Ama milli bayramlara daha farklı, daha heyecanlı bir hava katmak gerekiyordu. Bu düşünceden hareket eden Necmi Şamlı, okulun açılışının 3. yılında Hafız Recep Camcı hocamızın öncülüğünde Mehter Takımını kurdu. İlk mehterbaşı da Abdulkadir Ozulu idi. Öğrenciliğimde ben de Mehter Takımında görev yaptım. Milli bayramlarda İmam Hatip Okulu'nun Mehter Takımı çıkınca sokaklarda sevinç çığlıkları atılır, coşku doruğa çıkardı. Milli bayramların akşamları Mehter Takımının Fener Alayı olurdu. O saatlerde halk sokaklara dökülür, ilgi ve heyecanla izlerlerdi. Ben de bu heyecana defalarca tanık oldum.

Çorum İmam Hatip Okulu Mehter Takımı

Mevlana İhtifalleri

Necmi Şamlı hocamız, bu da yetmez deyip Mevlana'yı anma ve Şeb-i Arus geceleri düzenlemeye başladı. Recep Camcı hocamızın gayretleriyle kalabalık bir Semazen Ekibi yetiştirdi.

“Mevlana ve Şems” adlı bir piyes yazmıştı. O dönemde Abdullah Çağlar Mevlana rolünde, Abdulkadir Ozulu da Şems rolündeydi. Bu günkü Atatürk Lisesi konferans salonunda sahneye konmuştu. Piyenin ardından Semazen Ekibi sahneye çıkıyordu ki muhteşem bir gösteriydi. Çorum'da ilgi büyüktü. Yer bulup izleyebilenler, kendilerini şanslı sayıyorlardı.

Necmi Şamlı Mevlana ihtifalinde açış konuşması yaparken

Mevlana anma töreni ve semazenler

Recep Camcı hocamız ve semazenler

Mevlana İhtifalinde sema gösterisi

Bilgi yarışmaları ve münazaralar

İmam Hatip Okulu'nu kabuğuna mahkum etmek isteyenlere karşılık Necmi Şamlı, kültüre ağırlık veriyordu. Her yıl sınıflar arası bilgi yarışması ve münazaralar yapılıyordu okulumuzda. Liseler arasında yapılan münazaralarda ve bilgi yarışmalarında hep birinci oluyordu okulumuz. Okullararası bilgi ve kültür yarışmalarında İmam Hatip Okulu, üst üste üç yıl birinci olmuş, herkes gıptayla ve hayranlıkla izlemişti. Benim en son izlediğim bilgi yarışmasında ekip başında İsmail Torun bulunuyordu. Muhteşem bir başarı kazan-mıştık.

O günün şartlarında halka açık gazete ve dergi çıkartmak imkansızdı ama hem okul adına hem de sınıflar adına duvar gazeteleri çıkartılıyordu. Ayrıca sene sonlarında hemen her sınıf, bir eğlence gecesi düzenlerdi. Mütevazı salonlarımız, hınca hınç dolardı.

Spor karşılaşmaları

Okulumuzda spor da ihmal edilmemişti. Başta güreş olmak üzere sporun her dalında ve atletizmde sağlanan başarılar sonucu alınan kupa ve madalyalar, idare binasının girişindeki vitrinde sergilenirdi.

Hocamız, İmam Hatip Okulunun sportif faaliyetlerde de önde olmasını istiyordu. Voleybol, basketbol ve futbol takımlarını kurdu. Okulumuz, futbol ve basketbolda hiç birincilik kazanamadı ise de voleybolda çok başarılıydı. Liseler arası voleybol karşılaşmalarında 1958-59-60-61 yıllarında ve sonraki pek çok yılda şampiyonluğu kimseye bırakmadı. Kupaları okulumuza kazandırdı. O dönemin ünlü voleybolcusu Refaeddin Özcan, voleybol takımının kaptanıydı. Mehmet Hakkı Aksu, Turan Sevgili, Hayrettin Karagöz, İsmail Bolcan, Yusuf Işık gibi voleybolda ismi önde giden pek çok kişi vardı.

İmam Hatip Okulu'nun ilk öğrencilerinden Samsunlu Basri Gündüz, liselerarası 3000 m. mukavemet koşularında birinci, İbrahim Tan ise hep ikinci olurdu. Pek çok öğrencimizin farklı spor dallarında birincilikleri vardı.

Necmi Şamlı görev başında

Güreşte hiçbir okul bizi geçemiyordu. Zira İmam Hatip Okulu öğrencilerinin çoğu, köylü çocuğu idi. Çocukluğundan beri hep güreşiyordu ve ata sporumuz olan güreşe hevesliyidiler. Ayrıca bölge güreş antrenörü rahmetli Adil Candemir, tanınmış bir hocaydı. Hem de Kurma ve Koruma Derneğimizin üyesiydi ve güreş ekibimizi canla başla çalıştıyordu. Liseler arası güreş müsabakalarına Çorum'dan

giden öğrencilerin büyük çoğunluğu, İmam Hatip Okulu güreşçileriydi. 52 kiloda Hasan Karaca, 73 kiloda Atıf Özseçer birincilikleri kimselere bırakmazdı. Sonra bunlara 82 kiloda Mehmet Gültekin, Emin Azgın, 67 kiloda Hami Aydoğan, Nurettin Maden, Mehmet Akkuş, İrfan Demirezen, Orhan Uyanık ve 52 kiloda Mahmut Sezgin, Veli Solak gibi pek çok isim katıldı. Gültekin, spor hayatını Yüksek İslam Enstitüsü'nde de sürdürdü ve Türkiye çapında birincilikler aldı.

Necmi Şamlı Bey, sporcuları çok severdi. Onların beslenmelerinde biraz ayrıcalık tanırıdı. Başarılı olduklarında onları tüm öğrencilerin huzurunda tebrik ederek teşvik ederdi.

Okulumuzun meşhur güreşçilerinden Mehmet Gültekin, bir gün tahtaya kalkmıştı. Hutbe okuması gerekiyordu. Biraz duraklayınca bir arkadaşı “Hocam, arkadaş çok utanıyor” dedi. Necmi Şamlı hocamız da sporcu öğrencisine sahip çıktı: “Utan Mehmet'im, utan. Utanmak güzel şeydir. Utanmayanlar, bunu bilmezler” dedi.

İlahi ve Mevlit ekibi:

Okul müdürümüz Necmi Şamlı Bey, Ulu Cami'yi asla ihmal etmezdi. Kendisi bir ilahiyat fakültesi mezunu değildi ama Ulu Cami'de vaaz edecek kadar bilgili ve yetenekliydi.

1953 yılında ilk defa Hafız Recep Camcı hocamızın öncülüğünde 40 kişilik ilahi mevlit ekibi kurdu. 10 Kasım'da Ulu Camide ilk mevlit programı yapıldı. Bu mevlit, okulumuzun halk ve bürokratlar nezdinde tanınmasına vesile oldu.

Bu ekip sayesinde mübarek gecelerde mevlit, ilahi ve Kur'an tilavetiyle gönüllerde taht kurulması sağlanmıştı. Zira öğrenciler arasında pek çok hafız vardı. İstanbul'daki hafız ve

mevlithanlarla boy ölçüşecek konumda olanları, Ulu Cami’de mübarek geceleri şenlendirirlerdi. Bu ekibin başında hafız Kenan Taştan ve Fikret Güven (Sonra vali olmuştur.) geliyordu.

Sınıflarda okunan hatimler, Ulu Cami’de dualanırdı. Okulumuzun kuruluşundan inşasına, yaşatılmasına, fakir öğrencilerin okumalarına yardım edilmesine kadar her konuda emeği geçenlerin ahirete intikal eden yakınlarının ruhlarına bağışlanırdı. O anda camide yükselen amin sesleri, yüreklerdeki coşkunun dile gelişinden başka bir şeyle ifade edilemezdi.

Çorum imam Hatip Okulu, o dönemde bölge okulu gibiydi. Amasya, Samsun, Ordu, Giresun, Kastamonu gibi pek çok ilde henüz okul açılmamıştı.

Necmi Şamlı Bey, Hafız Recep Camcı hocamızın hazırlayıp yetiştirdiği mevlit ekibi ve ilahi korosuyla bir Karadeniz turu yapmışlardı. Samsun’da Büyük Camide Çorum İmam Hatip Okulu öğrencilerinin okumuş olduğu Mevlid-i Şerif, Samsunluların gönüllerini fethetmişti. Samsunlu Eczacı Mustafa Özmen’in Çorum gazetesine göndermiş olduğu mektupta bu husus şöyle ifade ediliyordu:

“24.3.1957 Pazar günü misafirlerimiz Çorum İmam Hatip Okulu öğrencilerinin manevi ziyafetinde bulunduk. Büyük Cami-i Şerif’te öğle namazını müteakip başta öğretmenleri Hafız Recep Bey olduğu halde okul talebeleri tarafından Mevlid-i Şerif ve Aşr-ı Şerifler kıraat olunmuştur. Okulun daha ilk yıllarında talebesine sunduğu füyuzat-ı maneviyyeyi biz Samsunlular da doya doya içtik. Mukaddes mabetlerimizde vazife alan imam ve hatiplerimizin böyle mükemmel bir ilim ve irfan kaynağında yetişmeleri çok önemli bir davadır....”

Oralarda binlerce insan, bu manevi ziyafetinden etkilenmiş ve çocuklarını bu okulda okutmak için Çorum'a göndermişlerdi. Bunun tabii sonucu olarak hemen her sınıfta öğrencilerin yarısı Karadeniz bölgesindendi.

İlk Demokrasi Denemesi

Necmi Şamlı hocamız, yenilikleri ve yenilenmeyi severdi. Mademki çok partili hayatı yaşıyoruz, öyleyse biz de bir öğrenci başkanlığı seçimi yapalım diyerek yola çıktık.

Böylece ilk demokrasi deneyimini onun zamanında yaşadık. 1965-66 öğretim yılında öğrenci başkanlığı seçimi yaptırmaya karar vermişti. Burada sadece öğrenci başkanı değil, kol başkanları da birlikte seçilecekti. Herkes kabinesini kuracak, kol başkanlarını tespit edecek, sınıfları gezerek açık propaganda yapıp oy isteyecekti. Aynen öyle yapıldı.

O dönem 5. sınıf öğrencisi olan İsmail Şişman ile 7. sınıf öğrencisi olan Mehmet Akkuş başkan adayları olarak öne çıkmışlardı. Kabinelerini kurup propagandaya başladılar. Ben de o zaman dördüncü sınıf öğrencisiydim; seçilen kabinede bir kol başkanı olarak görev yapmıştım.

Bir hafta sonra idare girişine konulan sandıkta oy kullanılarak başkanlık seçimi yapıldı. Bu, o dönemde yapılan ilk ve son seçim oldu. Daha sonra bu tür bir seçimle başkan seçildi mi, bilemiyorum.

Hep İnşaat Hep Yenilik:

Benim Çorum İmam Hatip Okulu'na başladığımda Necmi Şamlı Bey, kırkına merdiven dayamıştı. Çok çalıştığı ve bir hayli yorulduğu belliydi. O binaların yapımında öğrenci ve

ustalarla birlikte çalıştığı anlatılırdı. Okula, yeni başladığım yıl, Tatbikat Camii inşaatında görmüştüm onu. Ya ustalarla sohbet ediyor ya da proje üzerinde görüşlerini aktarıyordu. Yanında ikinci müdür diye bildiğimiz hizmetlilerden rahmetli Bilal Ağa vardı. Ona da sürekli talimat yağdırıyordu. Tatbikat camimizin yeri de Mahmut Hoşgör'den satın alınmıştı. Burası bakımlı bir bağ idi. Mahallenin ortasında kalmıştı.

İmam Hatip Okulu Tatbikat Camii

Okul büyüdükçe ve öğrenci sayısı arttıkça, hem mahallenin ihtiyacını karşılayacak, hem de öğrencilerin uygulama yapacağı bir camiye ihtiyaç duyulmaya başlamıştı. İşte bu duygularla alınan bu mekana cami yapımına başlanılmıştı, hem de yontma sarı taştan. Sarı taşı da rast gele kullanmamıştı. Önce numune getirip denemişti. Kızgın güneşte beklettiği küçük boyuttaki taşları buzdolabına sokarak sıcak ve soğuğa karşı dayanıklılığını test etmişti. Buzdolabında iki-üç ay kadar bekledikten sonra çıkartıp çatlama veya parçalanma olup olmadığını inceledikten sonra bu taşlarla ördürmüştü duvarları.

Bugün idare binası diye adlandırılan ilk bina, artık ihtiyaca cevap vermiyordu. Onun için Tedrisat Binası dediğimiz büyük binanın yapılmasına karar verildi. Orada da bir taşeron gibi çalışıyordu. Gerek camide gerekse ek bina inşaatında usta ve amelelerle birlikte çalışıyor, bazen harç karmalarına, bazen malzeme taşımalarına yardım ediyordu.

Koca bina, birkaç yıl içinde tamamlandı ve 1965 yılından itibaren her yıl bir katı olmak üzere kullanılmaya başlandı. Bir dönem bodrum katı yemekhane, çatı katı da konferans salonu olarak hizmet verdi. Üç katında, derslane olarak kullanılabilir en az on beş sınıf vardı.

Çorum İmam Hatip Okulu; idare binası, tedrisat binası ve tatbikat camii ile bir külliye görünümünü almıştı. Diğer binalar, daha sonra inşa edilecekti.

Tedrisat binası

Derslerdeki Coşkusu:

Necmi Şamlı hocamız, idareciliği kadar derslerde de başarılıydı. Mesela dördüncü sınıfta Hitabet Dersimize gelmişti. Vaaz etme ve hutbe okuma tekniklerini ondan öğrenmiştik. Beşinci sınıfta Tarih dersimize geldiğinde onu can kulağıyla dinlerdik. Öyle bir tarih anlatırdı ki kendimizi savaş meydanlarında hissederdik. Şehitlerin son nefesini, at kişnemelerini, cengâverlerin naralarını duyar gibi olurduk. Dersten tarihi bir belgesel izlemiş gibi çıkardık. Asıl branşı tarih olduğu için onda çok başarılıydı.

O, Osmanlının Avrupa'daki zaferlerini anlatırken kendimizi zafer ordusunun bir neferi gibi hissederdik. Çaldıran

Savaşı öncesi tahriklere kapılan yeniçerilerin Eleşkirt Ovası'nda padişahın çadırına ok atmaları üzerine Yavuz Selim'in askerlere hitaben yaptığı sert, kısa ve tesirli konuşmasında: “Bre korkaklar! Er olan, benimle gelsin. İstemeyen karısının yanına dönsün” diyerek askeri yatıştırmasını, yine Yavuz'un Amik Ovası'nda Ridaniye Savaşı'na giderken kendilerinden şüphelendiği Arap emirlerinin yaptırdığı köprüden geçmeyip “Geçme namert köprüsünden ko aparsın su seni/ Yatma tilki gölgesinde, ko yesun aslan seni” sözlerini büyük bir coşkuyla söyleyişini hala hatırlıyoruz.

Osmanlı döneminde yeniçerilerin kazan kaldırmaları meşhurdur. Padişaha isyandan alın da bir yanlışı protestoya kadar her konuda kazan kaldırırlarmış. Devlet erkanından birisi yeniçerilerin mutfağına girmiş, bakmış ki yemek kazanından çıkartılan kepçeyle hoşaf konuyormuş. Haliyle çıkan yemeğin yağı ve bulaşığı da hoşafa karıştırmış. Bu yetkili zat, her yemeğin kepçesi ayrı olacak diye talimat verince hoşafın üzerindeki yağ parıltıları kaybolmuş. Bunun üzerine yeniçeriler “Hoşafın yağı kesildi” diyerek yine kazan kaldırmışlar. Bu trajik komik olayı, rahmetli Necmi Şamlı hocamızın kendine has uslubuyla anlatışını bugünkü gibi hatırlıyorum.

Yine İslam tarihini anlatırken Bedir Savaşı'nda Peygamber Efendimizle Bedir kuyularının önünde o çöllerde müşriklerle savaşış gibi hissederdik kendimizi.

Necmi Şamlı hocamız, vaaz ve hitabette de bir o kadar başarılıydı. Okulun ilk açıldığı yıllardan ayrıldığı ana kadar Hitabet derslerimize o giriyordu. Hem dini hitabeti, hem de genel ihtabet uslubunu ondan öğrenmiştik.

Tarih merakı, edebiyatla birleşince radyo tiyatroları da ortaya çıkabiliyordu. Kendisinin yazdığı Plevne Savunması ve

Kanije Savunması gibi radyo tiyatrolarının Türkiye Radyoları'ndan yayınlandığını kendisi anlatmıştı.

1947 yılında Eşref Ertekin'e yazmış olduğu bir mektupta **“Hammurabi Kanunları ve Mektupları”** adlı bir kitap hazırladığından söz ediyor, bu nasıl bastırılabilir diye danışıyor. Elde basılı bir eser olmadığına göre henüz bu kitap basılamamış ama bu, onun daha derin bir tarihi malumata sahip olduğunu göstermektedir

Dil Edebiyat ve Şiir yönü

Hocamız, Türkçeyi çok iyi kullanırdı. Derslerde sık sık edebi hatıralar anlatır, şiirler naklederdi. Türkçe öğretmenliği nedeniyle olsa gerek Türk Dil Kurumu'nun hazırlamış olduğu Tarama Sözlüğü'ne Çorum yöresiyle ilgili pek çok kelime gönderdiğini yine kendisinden dinlemiştik.

Çorum'da Eşref Ertekin yönetiminde yayınlanan Çorumlu Dergisi'ni öğrenciliğinde bile dikkatle izlemiş ve bütün sayılarını biriktirmiştir. Eksik sayılarını mutlaka istiyordu. Hatta 1946 yılındaki sayılarında yazıları bile çıkmıştı.

1946 yılının Haziran ayında yayınlanan 59. sayısında **“Türkiye nüfus yoğunluk bölgeleri ve Çorum'un Yeri”** başlıklı bir yazı yazmış ve orada ilimizin sıkıntılarını ortaya koymuştu. **“Fazla nüfus toplayan yerler ya demiryolu güzergahında olup verimli topraklar üzerindedir yahut da endüstri bölgelerinde olup geniş iş kaynaklarını havi bulunmaktadır.”** tarzında bir tespitte bulunmuştu. ***Sonuçta ya tren yolu yahut iş kaynaklarından biri temin edilmezse Çorum gerilemeye mahkum antik bir şehir olarak kalacaktır, diyordu. O tarihlerde bu bilimsel tespiti yapabilmek çok önemliydi.***

Çorumlu Dergisininin 61. sayısında **“14 üncü Dil Bayramı dolayısıyla Bir Konuşma”** adlı makalesi yayınlanmıştı. Orada dili şöyle tarif ediyordu:

“Dil, insanların birbirlerine duyularını, düşüncelerini anlatmak için ortaya koydukları bir vasıta. Bu tarife göre insanlar arasında konuşma, anlaşma vasıtası olan dil, her kavmin fitri zekasına, kabiliyetine ve karakterine paralel olarak teşekkül etmiştir.”

“Şu da var ki dil, her hangi bir kavimde birden bire meydana gelmez. Zamanla kültür ve medeniyetin gelişmesine paralel bir gelişme gösterir. Bu gelişme, fitri zekanın üstünlüğü oranında hızlanır.”

Necmi Şamlı, yaşayan Türkçenin kullanılmasından yana idi. Bu makalesinde “Dil Kurultayında Türk dilindeki yabancı kelimelerin Türkçe karşılıklarını bulup kullanmak, halkın dilini esas kılmak amacı esas kabul edildi” diyordu. Türkçe kelimelerin yeni nesle kavratılmasında hakim rolü oynayan eğitim ordusuna başarılar diliyordu.

Hocamız, bu görüşlerini hiç aşırılığa vordırmamış, uydurukçacılığa meyletmemiştir. Bunu açıkça belirtmek gerekir. Gerek yazıları ve şiirlerinde, gerekse konuşmalarında yaşayan dilden sapmamıştır.

Hocamızın vaaz ve irşat yönündeki faaliyetlerini, sunuculuk yapışını, hitabetini biliyorduk ama şiir yönünü pek bilmiyorduk. Abdulkadir Ozulu beyin Çorum gazeteleri incelemeleri sırasında rastladığı iki şiir, bizim için ufuk açıcı oldu. Hocamızı tekrar rahmetle anarak İstanbul’un fethinin 500. Yılında yaşadığı duygularını dile getirdiği şiirlerini sunuyorum:

FETHİN SABAHINDA

Yıl, bin dört yüz elli üç, sonu Mayıs ayının
Derin esrar içinde kıyısı Marmara'nın.
Tarih yirmi dokuz, erte günlerden Salı,
Elli dört gün oluyor abluka başlayalı.
Karanlık her tarafı kaplamış kâbus gibi
Her şey tülle örtülü, uyuyor bir kuş gibi
Meltem fısıldayarak bir şeyler müjdeliyor
Sonra sessiz denizin ağışuna dalıyor.
Ayasofya'nın çanı bozuyor bu sükutu
Anlamış gibi sanki o yarın ki sukutu
Yalvaran bön sesiyle halkı davet ediyor
Sabırsız çırpınışla hep istimdat ediyor.
Nazeninler koşuyor hemen Meryem anaya
Yardım dileyen gözler dikiliyor semaya.
Hepsi aynı sözlerle ondan yardım diliyor
Sihirli bir fısıltı buna cevap veriyor:
“Tanrım! Bize semavi bir kurtarıcı gönder!
Bizi bu müşkül anda kurtarıp olsun önder!...”
Yarın gün yükselirken bir kahraman gelecek,
Sizleri kurtararak parlak nurlar verecek...

Mesih'in ruhu bile gülüyordu Türklere,
Geceyi eyyam ile geçiren mert erlere.
Bu gelecek kahraman o anda uyanıktı.
Zaferin raşesiyle gözleri bulanıktı.

Patlayan top sabahı ilan etti cihana
Ezan-ı Muhammedi yükseldi asumana
Şafakla ufuktaki bütün sisler silindi
Huşu içinde sabah namazı da kılındı.
Askerlerine Sultan yeniden hitap etti
Sura ilk çıkanlara zeametler vaat etti.
Beylere, paşalara ikdam için emretti.
İlk safta döğüşmeye azmedip yemin etti.
Beylere diyordu o; hazırladım kefeni,
Ya alırım Bizans'ı ya alır Bizans beni!...

Patladı bütün toplar, başladı son taarruz,
Kalplerdeki heyecan, gözlerdeki teyakkuz.
Mukadderat ne ise o gün belli olacak,
Ya Bizans alınacak, ya geri dönülecek.
Salat ü selam ile tekbirler yükseliyor
Allah Allah narası asumanı deliyor.

Doksanlık Akşemsddin bir kenara oturmuş,
Safi nur ellerini Hakk'a doğru kaldırmış.
Allah'a rehin koymuş aksakalla ilmini.
O'nun önüne sermiş dehrini, saf kalbini
Diyor ki Tanrım göster Hünkarıma zaferi,
Muradına ererek artık dinsin kederi.
Saldırıyor surlara yeniçeri erleri
Akıyorlar çığ gibi mert insan dalgaları
Ölenlerin yerini kalanlar alıyor.
Devasa cesur erler gediklere dalıyor.
Hedef surlar üstüne Al Bayrağı dikmektir
Bizans'ın bocalayan talihini yıkmadır.
Bir an surlar üstünde Bayrağımız göründü
O an zafer perisi ay-yıldıza büründü.
Hasan onu heybetle sur üstüne dikmişti
Bizans'ın sarp azmini bir hamlede yıkmıştı.
Yağyordu üstüne düşmanın ok yağmuru,
Yoğuruluyor kanıyla zaferin saf hamuru.
Üstüne üşüşmüştü askerleri düşmanın
Biçildi ayakları kılıçla kahramanın.
Bir dağ gibi surlardan aşağı yuvarlandı.
Yerini alanlarla Albayrak dalgalandı.

Şevkle gelip gaziler atıldı surlara
Ulubatlı'nın ruhu gark olmuştu nurlara.

Fatih o an kahrından atılarak ileri
Şahlanan kır atıyla boyladı gedikleri

Artık nazlı bayrağım Bizans'a kanat açtı
Semadaki güneşten parlak hareler saçtı.
Akıyordu yiğitler Bizans'ın içlerine
Taktı zafer perisi, ak güller saçlarına.

Uzaktan bir yüksek ses kaçanlara; dur, diyor,
İmparator Konstantin son şansını deniyor.
İnsan seli önünde hemen yere yığıldı
Taçsız kahramanların arasına gömüldü.
Bizans'ın çift kartalı serilmişti yerlere
Ayasofya'da hilal yükselecek göklere.
Artık kitli kapılar bir anda açılmıştı
Zaferin neşesiyle mehteran da coşmuştu.
Büyük Fatih gururla Bizans'a giriyordu
Evlerin damlarından çiçekler yağıyordu.
Türklük sahip olmuştu cihanın incisine

Genç Fatih kavuşmuştu artık sevgilisine
Mavi gözünü onun gururla seyredecek
Kalbi Ayasofya'ya huşu ile girecek.
Kavuştu Bizans halkı hürriyet, adalete
Türk kılıncı son verdi oradaki mezellete.

Ey! Sen güzel İstanbul bizim baş tacımızsın!
Ebediyete kadar kalbimiz, canımızsın!

Necmi ŞAMLI- Merzifon
(3.6.1953 Yeni Çorum Gazetesi)

Hocamızın yine aynı tarihlerde yazmış olduğu başka bir şiirinin teması da Fetih ve Fatih ile ilgiliydi:

FATİH SULTAN MEHMED'E

500. Fetih Yılı dolayısıyla yüce Fatih'in aziz ruhuna ithaf

Azminle imanınla eşsiz Hakandın
Şecatinle cali, vakur volkandın
Sen Tanrı'dan Tüklüğe bir armağandın
Tarihe şan verdin, ey yüce Fatih...
Kudretim yetmez seni etmeye metih
İlmin deryalarda sen bir ummandın
Siyaset girdabında sen bî payandın
Fazilet pınarında bir çağlayandın
Fazilet, tesamuhun timsali Fatih,
Kudretim yetmez seni etmeye metih.
Şuara meclisinde eşsiz bülbüldün
Kuvvet denemesinde sen bir Herkül'dün
Hamaset bahçesinde açılmış güldün
Hakkın ve adaletin hamisi Fatih
Kudretim yetmez seni etmeye metih.
Tazallüme fazlınla seferler açtın
Fethinle beldelelere ışıklar saçtın

Bir çağı kapayarak yenisini açtın
Kılıcıyla devirler yaratan Fatih
Kudretim yetmez seni etmeye metih
Hasletin renk veriyor o pak alınına
Hükümdaran-ı cihan meftun şanına
Bin anıt diksek azdır ulvi namına
Serdar-ı tacidarsın ey yüce Fatih
Kudretim yetmez seni etmeye metih
Düşmanların gözüne çöken bir sissin
Bizim için ışıktan sönmeyen bir izsin
Ey Bizans'ın Fatih'i!.. Sen Mehmedimizsin
Bir çağdan öbür çağa göç eden sensin
Dehan ile cihana, arza bedelsin
Koşuyoruz vecd ile seni tebcile
Yoğrulmuş azminin sehhar hancıyle
Bizans'ın sarp surları gelsin de dile
Beraberce methini yapıp analım
Aşkından yudum yudum içip kanalım.

Necmi ŞAMLI- Merzifon

(5.6.1953 Çorum Akisler Gazetesi)

Bakanlıkta İmam Hatip Okullarının Yapısı ve Müfredatında Değişiklikler İçin Yapılan Toplantılardaki Önerileri

İmam Hatip Okulları açıldığı halde yıllarda müfredatı, yazılı dersi kitabı ve branş hocaları yoktu. Bunu o dönemin idarecileri çok daha iyi hissediyordu. Ancak yüksek sesle dillendiremiyorlardı.

1954 yılı Temmuzunda Bakanlıkta müfredat programı ıslah çalışması yapıldı. Bu konuda bakanlık ileri gelenleri, acizliklerini itiraf ediyorlardı. Zira sistem, henüz yeni ve aksayan yönler tam ortaya çıkmamıştı. Mesela Kuran-ı Kerim dersleri, Latin harfleriyle okutuluyor, buna müdahale etmeye kimse cesaret edemiyordu.

Necmi Şamlı hocamız, toplantının amacına uygun olarak bunun düzeltilmesini teklif etti. Komisyon, bu teklifi değerlendirerek Latin harfleriyle Kuran-ı Kerim derslerini kaldırarak onun yerine asli harflerle Kuran-ı Kerim derslerinin sayısının artırılmasına ve tecvite ağırlık verilmesine karar verdi.

Yine bu komisyonda Hocamızın teklifi üzerine Akaid müfredatı da Dinler Tarihi gibi karma inançlar manzumesinin işlendiği bir ders olmaktan kurtarılıp İslam inançlarını esas alan bir ders halinde okutulması kararlaştırıldı. Bu toplantılarda pek çok konu ele alındı ise de müfredatta köklü değişikliğe gidilmesi mümkün olmadı.

1956 yılı Şubat ayında Ankara'da yapılan toplantıda İmam Hatip Okulu orta kısım mezunlarının lise kısmı açılarak oraya devam etmeleri kararlaştırıldı. Ondan sonrası için İmam Hatip Okulu mezunlarının yüksek öğrenim görmeleri meselesi gündeme geldi. Rahmetli Adnan Menderes'in muvafakati ile bu konu da karara bağlandı. Yüksek İslam Enstitülerinin

kurulması burada vücut buldu. 1960 yılında yaz dönemi meunlarımız, topluca buraya devam etme imkanı buldu.

Bu dönemde okulumuzun idare binasının yapımı tamamlanmış, tatbikat caminin inşasına başlanmıştı. 1964 yılı yazında İmam Hatip Okullarının bünye değişikliği konusunda Ankara'da bir toplantı yapılacaktı. Hocamız da oraya davet edildi.

Bu toplantı, üniversitelerin öğretim üyeleri, Diyanet İşleri Başkanlığının üst düzey yöneticilerinden oluşan 57 kişilik bir kurul halinde yapıldı. İmam Hatip Okulu yöneticilerinden sadece iki kişi çağırılmıştı. Okulundaki sorunları doğrudan yaşayan ve yapılması gerekenler konusunda fikir beyan edebileceklerin biri de Necmi Şamlı Bey idi.

O da İmam Hatip Okullarının birinci devresinde okutulan Usulü Tefsir, Usulü Hadis, Usulü Fıkıh, Kalam gibi derslerin ikinci devreye alınmasının pedagojik yönden daha uygun olacağını beyan ediyor. Bu teklif, tereddütsüz kabul ediliyor. Bunun ardından İmam Hatip Okullarının birinci devresinin değil de ikinci devresinin 4 yıl, birinci devresinin 3 yıl olmasını teklif ediyor. 1964 yılındaki bu toplantıda bu teklif de aynen kabul ediliyor. Yani şu andaki yapımız, onun teklifi üzerine bina edilmiş durumdadır.

Zamanın Milli Eğitim Bakanı, hocamızla bünye uyarlaması konusunda özel görüşmeler yaptı. Sık sık görüşlerine başvurulması için Genel Müdüre talimat verdi. Hatta hocamızı, bu görüşlerini Talim Terbiye Kurulu nezdinde savunması için Din Eğitimi Genel Müdürlüğünde şube müdürlüğüne almayı istedi. Ancak o, Çorum'da henüz yapmak istediği bazı şeyler bulunduğunu ifade ederek kabul etmedi.

Öğrencilerine İlgisi

Her öğrenci, öğretmeninden mutlaka bir şeyler öğrenmiştir. Bir harf değil, pek çok konuyu ilk defa ondan dinlemiştir. Hayatında rehber olan birçok bilginin kaynağı öğretmenleridir. Onun için minnettardır öğretmenine. Onun için ömür boyunca vefa duygusu içindedir ve bir gün bu fırsatı bulmak ister.

Hocamız, Çorum'dan ayrıldıktan sonra da emeklilik döneminde de öğrencilerine sevgisi ve ilgisi büyüktü. Öğrencilerini gördüğü anda okul numarasıyla birlikte adlarını söyleyerek ve güler yüzle onları karşılardı.

Kendisine sizi en çok sevindiren olaylar nelerdir diye sorulduğunda şöyle demişti: "Çalışmalarında beni en çok sevindiren hususlardan biri, Yüksek İslâm Enstitüsü'nün açılması ve mezunlarımızın bu enstitüye girmeleri; öğrencilerimizin herhalde başarıya ulaşmasıdır. Vali, yargıç, avukat, öğretim üyesi (Profesör, doçent v.s.) işadama, öğretmen, idareci olan talebelerimden aldığım her yeni mesaj, benim için yeni dünyaların kurulmasına sebep olmaktadır. Hele bir fakülte dekanının "Ellerinizden öperim" mesajı, bana dünyanın en büyük mutluluğunu yaşatmaktadır. Müftü ve vaiz olanları dinlemek de zevklerin en büyüğü olmaktadır"

Necmi Şamlı, artık kendisini İmam Hatip Okulu'na adamıştı. Gecesi gündüzü yoktu. Okulla öğrencilerle ilgilenirdi. Öğrencilerine değer verirdi. Okula kaydolduğu halde devam edemeyen öğrencileri bile onun yanında değerliydi. Hatta okulda öğrenci olmadığı halde bahçesinde oynayan komşu çocuklarını bile diğer okul öğrencilerinden farklı görür ve onlarla ilgilenirdi.

Necmi Şamlı ve öğrencileri

Necmi Şamlı hocamız döneminde okuyan her öğrencinin onunla ilgili mutlaka pek çok hatırası ve söyleyecek sözü vardır. O, öğrencilerinin dertleriyle yakından ilgilenir, yatılılara özen gösterirdi. Evlerde yalnız başına kalanları baskın vâri ziyaret eder, ihtiyaçlarını gidermeye çalışırdı. Kahvehanelere, sinemalara kaçarak derslerini ihmal edenlerin sıkı takipçisiydi. Okula gelen zekat fitre ve yardımları, başkalarının haberi olmadan ihtiyaç sahiplerine dağıtmaya çalışırdı.

Necmi Şamlı Döneminde Öğrenci Durumu:

Necmi Şamlı, kurucu müdür olarak geldiği Çorum İmam Hatip Okulunda toplam on dört yıl görev yapmıştır. 1953-1954 öğretim yılında 39 öğrenciyle öğretime başlanmıştır.

Öğrenciler de velileri de okulun geleceğini hiç sorgulamıyorlardı. Okulu bitirdikten sonra ne iş yapabilecekleri, nasıl bir görev üslenebilecekleri konusunda hiçbir bilgileri yoktu. Mezun olduklarında İlahiyat Fakültesi de dahil hiç bir fakülteye alınmayacaklardı. Gidebilecekleri bir yüksek okul da yoktu. Henüz Yüksek İslam Enstitülerinin açılışı gibi bir düşünce ve beklenti de yoktu. Ama öğrenciler, bunları hiç hesap etmeden derslerine çalışacak ve başarılı bir din görevlisi adayı olarak kendilerini yetiştireceklerdi. Velilerde de güçlü bir iman ve ihlas vardı. Çocuklarının geleceği ve rızkı konusunda hiçbir tereddütleri yoktu. Allah'a güvenleri tamdı. Çocuklarının ahlaklı ve dindar yetişmelerinden başka bir beklentileri yoktu.

Velilerin bu beklentilerini karşılayabilmek ve öğrencileri iyi yetiştirebilmek için önce fiziki imkanların olması gerekliydi ama okulun hiçbir alt yapısı yoktu. Bina, ders araç ve gereçleri, hatta öğretmenleri bile yerel imkanlarla temin edilecekti. Bir mühür, bir müdür mantığıyla okul açılmıştı. O, bu imkansızlıkların hepsinin üstesinden geldi. Okuldan ayrılırken idare ve tedrisat binasının yanı sıra tatbikat camini de okula kazandırmıştı. Milli Eğitim camiasının hiç beklemediği bir gelişmeyi sağlayarak Çorum İmam Hatip Okulu'nun adını ve ününü hem il çapında hem de Türkiye çapında duyurmuştu.

1953-1954 öğretim yılında sadece orta kısım vardı. 1957-58 öğretim yılında lise kısmına kayıt yapılabiliyordu. Necmi Şamlı'nın Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'ndeki yeni görevine

gideceği tarihe kadar Çorum İmam Hatip Okulu'nun orta kısmına 1509, lise kısmına 270 öğrenci kaydolmuştur. 1966-1967 öğretim yılı sonuna kadar orta kısımdan 332, lise kısımdan 128 öğrenci mezun olmuştur. Bu dönem içinde okula kaydolan öğrenci sayısı, tabloda da görüldüğü gibi, toplam 3 875'dir.

Necmi Şamlı döneminde

Çorum İmam Hatip Okulu'nda Öğrenci Durumunu Gösterir Tablo

Öğretim yılı	Orta kısım		Lise kısım		Toplam Öğrenci sayısı
	Yeni kayıt	Mezun	Yeni kayıt	Mezun	
					1953-1954
					39
1954-1955	28			61	
1955-1956	47			99	
1956-1957	46	13		127	
1957-1958	47	17	17	151	
1958-1959	39	31	21	171	
1959-1960	59	27	23	13	200
1960-1961	75	31	30	19	231
1961-1962	111	15	25	18	280
1962-1963	122	23	15	19	326
1963-1964	155	28	21	17	367
1964-1965	206	42	23	9	464
1965-1966	263	43	40	12	603
1966-1967	272	62	55	21	756
Genel toplam	1509	332	270	128	3875

1966-1967 öğretim yılı 5 A sınıf albümü

Çorum İmam Hatip Okulu, imkansızlıklarla eğitim ve öğretim başlamıştı. Bu okula öğrencilerini gönderen velileri tebrik etmek gerekir. Okula kayıtlarını yaptırıp sebatla tahsillerine devam eden öğrencileri takdir etmek lazımdır. Bu bağlamda öğrenci kütüklerindeki resmi kayıtlara ve okul müdürü Necmi Şamlı ile birlikte çekilen sınıf fotoğrafına göre ilk öğrencilerimizi sıralamayı tarihi bir görev sayıyorum:

Mustafa Ahıskalı (Vaiz), Prof. Dr. Ahmet Lütfi Kazancı (İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi), Hasan Karaca (İlköğretim müdürü), Ahmet Özkan (İmam), Nurettin Yaz (Öğretmen), Prof. Dr. Emrullah Yüksel (İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi), Ahmet Usta (İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi), Hacı Mehmet İlhan (Müftü), Ahmet Uçak (Esnaf), Mehmet Yıldırım, Hüseyin Horan (Vaiz), Mustafa Köksal, Muhlis Yılmazeli (Öğretmen), Metin Cankat, Şahin Kale, İsmail Tuzcu, Memduh Olgaç, İsmet Demiray, Abdulkadir Ozulu (Anadolu Lisesi Müdürü), Ahmet Kış (Tüccar), Fuat Ceyhan, Yılmaz Yapar (İlkokul müdürü), Hüsamettin Tepe, Halil Yıldırım, Fevzi Özseçer (Müftülükte şef), Osman Biçici (Öğretmen), Şeref Sezikli (Öğretmen), Hulusi Sakallı, Halil İbrahim Çıplak (İlkokul müdürü), Atıf Özseçer (Öğretmen), Mehmet Şengül, Aslan Efdal, İsmail Tuzcu, Bayram Karaytu, Halil Yıldırım, Ahmet Şanöz, Mustafa Unculu (Kütüphaneci), İbrahim Gedik, Mustafa Selçuk, Mustafa Pişiren, Ahmet Alkan, Sait Alaçam, Yunus ...?

Çorum İmam Hatip Okulu, 1959-1960 Öğretim yılında ilk mezunlarını vermiştir. Diploma defterlerine göre ilk mezunlar şunlardır:

Ahmet Özken, Ahmet Lütfi Kazancı, Şeref Sezikli, Metin Cankat, Hüsamettin Tepe, Atıf Özseçer, Mustafa Ahıskalı, Muhlis Yılmazeli, Hasan Karaca, Hüseyin Horan, Tekin Buran, Abdurrahman Bulut.

Necmi Şamlı

Ankara'ya gidişi:

1967 yılı Nisan ayında hocamızın Ankara'ya gideceğini öğrendik. Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'nde Personel Şubesi Müdürlüğü'ne atanmıştı. Oradayken bile Çorum'la ve okulla gönül bağı sürüyordu. Ankara'ya yolumuz düştüğünde daima makamında ziyaret ederdik. Ziyaretine giden herkesi adı soyadı ve numarasıyla karşılardı. Müthiş bir hafızası vardı. Hepimiz onun bu yönüne hayrandık.

Bayramlarda dostlarından ve öğrencilerinden gelen tebriklere mutlaka karşılık verirdi. Cevapları, genellikle gelen tebriğin üslubuna uygun olurdu. Bunun en canlı örneği, okulumuzda yıllarca baş muavinlik yapmış olan Nurettin Doğmuş'un tebrik kartına vermiş olduğu cevaptır. Sayın Doğmuş, şöyle yazmıştı:

*Bu mübarek bayramın şükür idrakindeyiz.
Her vakit öpülmeye layık olan eliniz,
Bu kez ulvi duygularla öpülmeli diyorum.
Ne olur kırmayınız, istirahat ediyorum.*

Sayın Necmi Şamlı'nın cevabı da manzum tarzdadır:

*Geçmiş bayramınız mübarek olsun.
Bütün günleriniz mutluluk dolsun.
Öpülmeye değmez benim ellerim,
El öpenleriniz gayet bol olsun.*

*Saygıda kerimsin sevgin çok olsun
Dostların çok olsun, düşmanın solsun.
Ömrün uzun olsun saadetlerle
Allah'tan niyazım gönlün hoş olsun.*

Necmi Şamlı hocamız, on dört yıllık hizmet döneminde binaları, Tatbikat Camii, öğretim kadrosu, paralı ve parasız yatılı sistemleriyle okumuzu epeyce rayına oturtmuştu. Halka yabancı ve halka tepeden bakan bir eğitim kurumu yerine halkla bütünleşen milletin gönlünde taht kuran bir İmam Hatip Okulu bıraktı. Dönemindeki eğitim kurumlarıyla kültürel etkinliklerde, sportif karşılaşmalarda öncü konuma gelmiş bir okul devretti gelecek döneme.

Necmi Şamlı hocamızın Ankara'ya gidişinden sonra bir süre Mehmet Çakır hocamız müdür vekilliği yaptı. Hafız

Mustafa Göl, müdür olarak tayin edildiyse de üç beş ay sonra Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'ne Kur'an-ı Kerim hocası olarak gitti. Yerine Mehmet Metin Aşkın hocamız altı ay kadar müdür vekilliği yaptı. Sonra Halis Ayhan hocamız müdür olarak atandı. O da birkaç yıl görev yaptıktan sonra Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü öğretim üyesi olarak Çorum'dan ayrıldı. Yerine Mehmet Yıldırım atandı. On yıldan fazla bu görevi sürdürdü. Gemlik İmam Hatip Lisesi müdürlüğüne atanarak buradan ayrılmasından sonra Çorum Atatürk Lisesi müdür yardımcısı Yahya Acar, okulumuza müdür oldu. O da on yıldan fazla görev yaptı. Sonunda Sivas İmam Hatip Lisesi müdürlüğüne atandı. Yahya Acar'dan münhal kalan müdürlüğe okulumuzda müdür yardımcısı olarak görev yapan Mehmet Kiraz, 1995 yılında atanmıştır. O da 2010 yılında emekliye ayrılmış. Ondan sonra Salim Altunay müdür oldu. Elim bir trafik kazası sonucu vefatından sonra Hüseyin Kır ve Bekir Tokgöz müdürlük görevini üstlendi.

1953 yılından 1967 yılı Nisan ayı sonuna kadar Çorum İmam Hatip Okulu'nda müdür olarak hizmet vermiş olan Necmi Şamlı hocamız, on yıl kadar da Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'nde Personel Şube Müdürü olarak hizmet verdi. 1977 yılında aynı dairede Genel Müdür yardımcılığına atandı. Aynı yıl bu görevine ek olarak Bakanlık Müşavirliğine atandı. İki görevi bir arada yürütürken 1979 yılı Mart ayında emekliye ayrıldı. Böylece otuz dört yıl süren meslek hayatına resmen son vermiş oldu.

Emekliliği:

Necmi Şamlı, resmen emekli olmuştu ama gerçekte emekli olamamıştı. O, hizmet aşkıyla dolu bir insandı. Emekli olunca kabuğuna çekilecek bir kişiliğe sahip değildi. Okumaya, yazmaya, bildiklerini anlatmaya devam etti. Resmi görevde iken yapamadığı bazı şeyleri rahat yapabilecek konuma gelmişti.

Evinin yakınında bulunan Maltepe Camii'nin fahri vaiziydi. Zaman zaman kürsüye çıkıp vaaz ederdi. O coşkulu üslubuyla İslamı anlatırdı. Avlu içindeki dernek binasında din görevlileri ve cemaatle sohbet ederdi.

Namaz vakitleri dışında ikinci adresi Gül Yayınevi'ydi. Gül Yayınevi'nin sahibi, Merzifon Sanat Enstitüsü'nde birlikte çalıştığı meslektaş Salim Savcı idi. Her ikisi de birbirlerini çok severlerdi. Orada yazarlarla, meslektaşlarıyla sohbet eder, hemşehrileriyle hasret giderirdi.

Bu arada ünlü İslâm Tarihçisi M. Asım Köksal ile dostluğu ilerletmişti. Onun tarih sohbetlerinden büyük zevk aldığı anlatılırdı. Zaten kendisi de tarihi konuları heyecanla anlatmasıyla bilinirdi. Bu dostluğun onun manevi hayatında büyük iz bıraktığına dair bilgiler almaya başlamıştık. Bu dönemde iki kez hacca gitmişti.

Aradan yıllar geçse de hocamızla gönül bağıımız sürüyordu. Adını duyduğumuzda bile heyecanlanıyorduk. Onunla ilgili her haber, mutlaka dikkatimizi çekiyordu. O da öğrencileriyle gönül bağıını hiç kesmemişti. Mesela Samsun'da ikamet eden ve Necmi Şamlı Beyin şefkat ve sevgisini doyasıya yaşayan Mehmet Arslan ağabeyimiz, öğrenciliğinden 27 yıl sonra 1990 yılında ona olan muhabbetini dile getirmiş olduğu şiirini kendisine göndermişti. Ailesi, bu şiiri bana takdim ettiler. Ben de teberrüken yayınlamak istiyorum.

Öğretmenim Necmi Şamlı Hocama

*Sevgi yumağı ile işledin beni,
Bilgi yemeğı ile besledin beni,
Nasıl olur da unutturum ben seni
Sizi kalpten sevdim canım öğretmenim.*

*Başımı okşayan nazik elinizle,
Doğruyu konuşan tatlı dilinizle,
Hak'tan gayrıya eğilmez belinizle,
Sizi kalpten sevdim canım öğretmenim.*

*Daima nasihat eden sözünüzle,
Doğruluğı telkin eden özünüzle,
Her zaman gülümseyen nur yüzünüzle,
Sizi kalten sevdim canım öğretmenim.*

*Kederlendiğimde oldunuz kederim,
Size can u gönülden selam ederim,
Lütfederseniz ellerinizden öperim,
Sizi kalpten sevdim canım öğretmenim.*

*Öğrettiğiniz cümlelerle öveyim,
Kıymetinizi bilemediğim için*

*Şimdi oturup dizlerimi döveyim,
Sizi kalpten sevdim canım öğretmenim.*

*Öğretmen toplumumuzun temel taşı,
Temele harç koymaktır her zaman işi,
Durmaz çalışır ne kadar olsa yaşı,
Sizi kalpten sevdim canım öğretmenim.*

*Bana sevmeyi öğrettiğin bilgiden,
Sevgiye karşı duyduğum ilgiden,
Hatta hatama çektiğim çizgiden,
Sizi kalpten sevdim canım öğretmenim.*

*Emeklerinize karşı ne edeyim?!
Nasıl istersen öyle hizmet edeyim.
İsterseniz gönlümü mekan edeyim.
Sizi kalpten sevdim canım öğretmenim.*

Mehmet ARSLAN

01.09.1990 Samsun

Mehmet Arslan Ağabeyimiz, Necmi Şamlı Hocamızın vefatından on altı ay önce göndermiş bu şiiri. Kendisini bir sırada oturan öğrenci, Necmi Beyi de karşısında ders veren bir

öğretmen olarak hayal edip öyle yazdığını belirtiyordu mektubunda. “Belki hakkımı sizlere böyle helal ettirim dedim. Çünkü bende babamdan kat kat üstün emeğiniz var” diyordu mezun oluşundan nice yıllar sonra.

Doğru; Necmi Şamlı hocamız, nice gençlerin yetişmesine imkan hazırladı hayatı boyunca. Nice yoksul öğrencilerin derdine deva oldu. Pek çoğunu sofrasına konuk etti. Lokmasını yeyip de onu rahmetle anmayan hiçbir insan mezun olmadı bu okuldan.

Kendisini ziyaret eden öğrencilerine birbirinizi unutmayınız, ilişkilerini diri tutunuz derdi. Bazılarına da “Mezunları bir araya getirin. Bir bulgur pilavı pişirip gelenlere ikram edin. Toplanıp geçmiş ve geleceği konuşun.” diye adeta vasiyette bulunurdu.

Necmi Şamlı'nın son dönemi

Vefatı:

1991 yılının Aralık ayının son günlerinde bir telefon geldi. Vakitsiz gelen her haberden kuşkulanırım. Bu da öyle idi. Bir arkadaşım, telefonda bana Necmi Şamlı hocamızın 25 Aralık 1991 tarihinde vefat ettiğini, bugün cenazesinin Çorum'a getirileceğini haber verdi. Derhal gayr-i resmi bir telefon zinciriyle arkadaşlarımıza, talebelerine bu acı haberi ilettik.

Günlerden Cuma idi. Ulu Cami'de Cuma namazından sonra cenaze namazı kılınacaktı. Hepimiz mahzun idik. Önceki gece saat: 23.00 sularında vefat ettiği konuşuluyordu. Bizi asıl duygulandıran haber ise, namaz kılarken vefat ettiği şeklindeki haber idi. Bir yandan üzgündük, bir yandan da böyle bir ölüme imrenerek teselli oluyorduk. Ne mutlu ona! Pegamber Efendimizin “Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz.” Hadisindeki müjdeye nail olmuştur.

Cuma gününün kalabalık cemaatiyle cenaze namazı kılındı. Talebelerinin omuzlarında Hıdırlık Mezarlığı'na götürülerek ebedi istirahatgahına defnedildi.

Necmi Şamlı'nın Hıdırlık mezarlığındaki kabri

Birkaç gün sonra Gül Yayınevi'nin sahibi Salim Savcı Bey, köşe yazısında kadim dostunun cenazesinde bulunamadığını, ölüm haberini mahalli gazeteden okuduğunu belirterek üzüntüsünü ifade ediyordu. Köşe yazısının devamında Necmi Şamlı Beyi şöyle anlatıyordu:

"Necmi Şamlı ile Merzifon Sanat Enstitüsü'nde çalıştık. Çok iyi bir Tarih-Coğrafya, Türkçe öğretmeni idi. Çok çalıştı. Arkadaşlarını ve öğrencilerini severdi. Dini vecibelerini aksatmadan yerine getirirdi. Değerli dostum Necmi Şamlı'nın Maltepe Camisi'ndeki vaazları, sohbetleri unutulmayacak izler bırakmıştır. Necmi Şamlı dostum, dinimizi iyi bilirdi. Her şeyi herkesin anlayabileceği şekilde anlatırdı. İnsanları, hele Çorumlusunu çok severdi. Arkasında biz Çorumluların olduğunu hiç unutmazdı. İyi örnekti, iyi insandı, iyi dosttu, kardeş gibiydi. Neşeliydi, espriliydi.

Aranılan bir Çorumlu idi. Çorum'un Ankara'daki bir temsilcisiydi"

Salim Savcı Bey, rahmetle andığı Necmi Şamlı hocamızı arkadaşlarının, dostlarının, öğrencilerinin unutmayacaklarını vurgulayarak yazısını bitiriyordu.

Vefa Borcu:

Gerçekten de hocamızı unutmadık, unutmayağız. Onu yakından tanıdık, hizmetlerini zamanla daha iyi anladık. Onu tanıyamayan genç İmam Hatip Liselilere de tanıtmayı bir vicdan borcu bildik. İşte bu yazı, o duygunun tezahürüdür. Abdulkadir Ozulu beyle yıllar önce konuya el almak istedik. Ancak şimdi nasip oldu.

Yazıyı yayınlamadan önce Necmi Şamlı hocamızla ilgili daha geniş bilgiye nasıl ulaşabiliriz diye düşünürken Ankara'da Maltepe semtinde oturan ailesiyle görüşmek istedik. Hocamızın bacanağı Sayın Metin Burhanoğlu'dan kızı Aysun Şamlı'nın telefonunu alarak Maltepe'de ziyaretine gittim. Sağ olsun, beni kabul ettiler. Ziyaretin ortasında Necmi Şamlı hocamızın eşi de geldiler, sohbet katıldılar.

Aysun Şamlı, Türkçe öğretmeni olarak hizmet vermiş ve yeni emekli olmuş. Ablası Füsün da Ankara'daymış. Kardeşi Kutsi, İngiltere'de ikamet ediyormuş. Sohbet devam ederken ben, hocamızın okulumuzda hizmet vermiş olduğu yıllarda çekilmiş fotoğraflarını istedim. Temel atma, açılış, mehter takımının yürüyüşü, okul önünde veya bahçede öğrencilerle ve öğretmenlerle birlikte çekilmiş fotoğraflarını sordum. Bir albüm dolusu fotoğraf beklerken sadece üç fotoğraf bulabildim. Elleri bunlardan başka olmadığını söylediler. Ben de şayet elinize geçerse yine beklerim dedim.

Dua ve Rahmet dileği:

Okulu, öğrencileri ve pek çok mezunun adını sordu eşi Ayhan Hanım. Hepsini tek tek anlattım. Okulda Kur'an okunup hatim indiriliyor mu deyince her sınıfta sürekli yapıldığını anlattım. Necmi Bey, "Benim umudum o ki bu okulda okuyan her öğrencim bana dua eder ve fatiha okur. Bu okulda okunan her hatimde bana da başışlanır. Ulucami'de okudukları mevlitlerde ben de dahil, bu okulda emeği geçen herkese dua edilir. Evlatlarımdan çok onlara güveniyorum" derdi. Gerçekten de dua ediliyor mu deyince ben de sadece Necmi Hocamıza değil, okulumuzun yapımından bugüne kadar emeği geçen her hocamıza, hizmeti geçen her hemşehrimize, yardımda bulunan her hayır sahibine dua ettiklerini söyledim. Ayhan hanımın o andaki mutluluğunu dille tabir etmek mümkün değildi.

Sadece Necmi Şamlı hocamız değil, okulumuzda hizmet vermiş her hocamızın, personelimizin, aşçı ve işçimizin bizde hakkı olduğunun bilincindeyiz ve onları hep rahmetle anıyoruz, dualarımızda onları da zikrediyoruz, kabirlerini ziyaret ederek Fatiha okumayı ihmal etmemeye çalışıyoruz.

Ayrıca hocamızın Çorum'da hizmet yaptığı dönemde pek çok fakir öğrencinin okuması için imkan hazırladığı, gelen yardımları onlara ulaştırdığı ve pek çoğuna da cebinden harçlık verdiği bilinmektedir. Bunların ecir ve mükafatını öbür dünyada göreceğine inanıyoruz.

Yaptırılmış olduğu okul binaları, yurt binaları ve cami de birer sadaka-i cariyedir. İnsanlar bu gibi yerlerden yararlandığı sürece bunları yaptıranların, yapılmasına sebep olanların, yol gösteren ve destek olanların; gerek sağlıklarında ve gerekse

vefatlarından sonra amel defterleri kapanmaz, sevap yazılmaya devam eder. Biz, hocamızın da amel defterinin açık olduğuna inanıyoruz.

Bu vesile ile merhum Necmi Şamlı hocamızı rahmetle anıyoruz.

Çorum'da bunca hizmet etmiş ve bir neslin yetişmesine kendini adanmış, Milli Eğitime büyük katkısı olmuş bu yüce insana bir vefa borcu olarak adının bir caddede, parkta veya bir eğitim kurumunda yaşatılmasını teklif ve temenni ediyoruz.

Not: Fotoğrafların bir kısmı Belediye Kent Arşivi'nden alınmıştır. İrfan Yiğit'e teşekkür ediyorum.

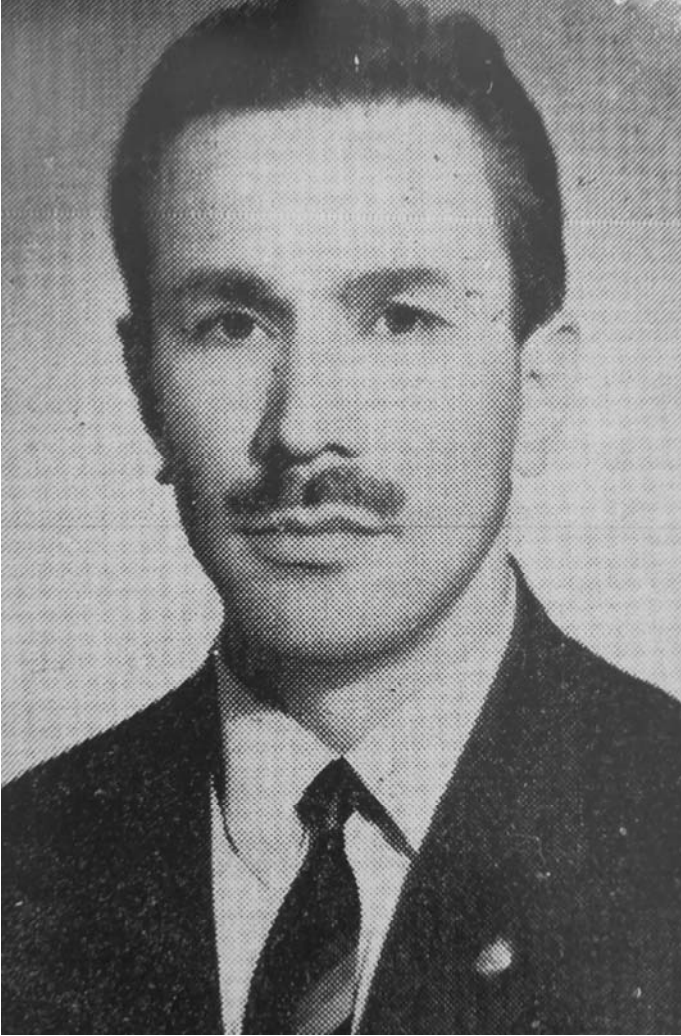

1953-1954 Öğretim Yılı Çorum İmam Hatip Okulu İlk Öğrencileri ve Kurucu Müdürü Necmi Şamlı

İKİNCİ BÖLÜM

Çorum İmam Hatip Okulu'nun
İkinci Müdürü

Hafız MUSTAFA GÖL

Çocukluğu ve Gençliği

Çorum İmam Hatip Okulu'nun kurucu müdürü olan Necmi Şamlı'dan sonra Mardin İmam Hatip Okulu müdürü iken nakil yoluyla Çorum'a gelerek 24.08.1967 - 03.11.1967 tarihleri arasında okulumuzda müdürlük yapan Mustafa Göl hocamızı, kısa da olsa tanımak istiyoruz.

Mustafa Göl, 1933 yılında Uşak'ta Karaağaç Mahallesinde doğmuştur. Babasının adı Nuri Efendi, annesi ise Ümmügülsüm Hanımdır. İlk tahsilini Uşak'ta yapmıştır. İlkokul çağında mahalle imamından Kuran-ı Kerim okuduğu sırada hocası, ailesine Mustafa'nın çok yetenekli olduğunu belirterek mutlaka hafız olmasını tavsiye etmiştir. Bunun üzerine Uşak'ta hafızlığını tamamlamıştır.

Hafızlık ve Din Eğitimi

Hafızlığını tamaladıktan sonra kendisini geliştirmek için İstanbul'a gitmiştir. Orada Fatih Camii başıamamı Hafız Ömer Aköz'den tashih-i huruf ve kıraat-i aşere dersleri almıştır. Bu sırada İstanbul'da Tahirağa Camii'nde 1951-1952 yıllarında resmi olarak müezzinlik görevini yürütmüştür.

Bu dönemde 17 Ekim 1951 tarihinde Türkiye'de ilk olarak yedi ilde İmam Hatip Okulu açılmıştı. İlk açılan okullardan biri de İstanbul'da idi. Mustafa Göl hocamız da bu okula kaydolmuştu. Burayı bitirdikten sonra yine Türkiye'de ilk defa İstanbul'da açılan Yüksek İslam Enstitüsü'ne kaydoldu.

Yüksek İslam Enstitüsü öğrenciliği sırasında 1960-1962 yıllarında İstanbul Kadıköy'de Sahray-ı Cedit Camii'nde imamlık görevini de sürdürüyordu. Bu dönemde cemaatin güvenini kazandığı için zengin tüccarların fakir öğrencilere verilmek üzere zekatlarını Mustafa Göl hocamıza teslim ettikleri; onun da bunu

büyük bir titizlikle ihtiyaç sahiplerine ulaştırdığı hep anlatıla gelmişti.

Yüksek İslam Enstitüsü son sınıfta iken 1961 yılında Uşaklı Sunay Hanımla evlenmiştir. Bu evlilikten Süheyla ve Hümeyra adlı iki kızı, Abdullah adında da bir oğlu dünyaya gelmiştir.

Yüksek İslam Enstitüsü'nü bitirdikten sonra 1962 yılında Eskişehir Mehmetçik Ortaokulu'na Din Dersi öğretmeni olarak atanmıştır. Bu dönemde askerlik görevini de yedek subay teğmen olarak yapmıştır. Askerlik sonrası 1966 yılında Eskişehir İmam Hatip Okulu meslek Dersleri öğretmenliği görevine geçmiştir.

Çorum İmam Hatip Okulu Müdürlüğü

O yıllarda dini yüksek tahsil yapmış elaman sayısı az ve bu alanda ihtiyaç ise çok fazla idi. Bu nedenle Mustafa Göl hocamıza 1966 yılında Mardin İmam Hatip Okulu müdürlüğü görevi teklif edilmiş, o da kabul etmişti. Orada bir sene kadar görev yaptı. Bu sırada Çorum İmam Hatip Lisesi müdürlüğü boşalınca 24.08.1967 tarihinde okulumuza Mardin'den naklen gelmiştir.

Mustafa Göl hocamızın iki buçuk ay süren müdürlüğü dönemini çok iyi hatırlıyorum. Otoriter, disiplinli bir kişiydi. Okulda iz bırakacak kadar görev yapamadı. Yaz döneminde geldi. Bütünleme sınavlarında buradaydı.

Onun dirayetli ve ciddi duruşu herkesi etkilemişti. Onun döneminde öğretmenler, vaktinde derse giriyorlardı. Öğrenciler de kılık kıyafetlerine ve kurallara uymaya dikkat ediyorlardı. Dayak attığına hiç rastlamadım ama onun disiplinli ve eşit tutumu, herkesin kendisine çeki düzen vermesine vesile oluyordu.

Pazartesi ve Cuma günleri bayrak töreni için toplandığımızda bizlere, özellikle de hizmetlilere duyuracak şekilde “Musluklardan

su damladığını dahi görmeyeceğim” şeklindeki israfi önlemeye yönelik sözleri hala kulaklarımızdadır.

Onun müdürlüğü döneminde özellikle hizmetliler ve aşçılar da vazifelerine daha sıkı sarılıyorlardı. Sınıflar ve koridorlar güzelce temizleniyor, öğrenciler derslere girince koridorlara tekrar paspas atılıyordu.

Yemekhanede yemekler daha temiz ve daha kaliteli çıkıyordu. Bir gün aşçıbaşı, Müdür Beye yaranmak için öğle vaktinde özel yemek hazırlayıp odasına götürmüştü.

Müdür Bey, yemekleri görünce aşçıya: “Öğrenciler de bu yemekleri mi yiyecek?” diye soruyor. Aşçı da “Hayır efendim, bunu sizin için özel hazırladım” deyince Mustafa Göl Hocamız, aşçıyı azarlıyor: “Al, bunları götür. Bir daha böyle yağcılık yapmaya kalkışma” diye fırçalıyor. ”Ben, şimdi yemekhaneye geleceğim. Öğrencimin yediği karavanadan yiyeceğim” deyip aşçıyı huzurundan kovuyor.

Bu haber, okulda yankılandı. Müdürümüzün bu tutumu, öğrencilerin ve öğretmenlerin çok hoşuna gitti. Ancak yağcılıkla işlerini yürütmeyi adet edinen bazı kesimi ise derin derin düşünmeye sevk etti.

Mustafa Göl hocamız, öğretmen olarak Kuran- Kerim derslerimize giriyordu. Derslerinde harflerin mahreçlerinden çıkarılarak okunmasına yani düzgün teleffuzuna çok önem veriyordu. Bu konuda her öğrenci ile tek tek ilgileniyordu. Ama hafızları daha çok sıkıştırıyordu. Hafızlığı kaybetmiş olanlara çok kızıyor ve onları hıfzını güçlendirmeye zorluyordu. Hafızların tecvitsiz okumalarına, maharic-i hurufa riayet etmemelerine çok öfkeleniyordu.

Kendisi iyi bir hafızdı. Çok güzel Kur'an okuyan (Fem-i Muhsin) bir öğretmendi. Ondan etkilenmemek mümkün değildi.

Ancak onun Çorum İmam Hatip Okulu'ndaki müdürlük görevi çok kısa sürdü.

1967 yılında okulların açıldığı sırada onun Yüksek İslam Enstitüsü'ne hoca olacağı söylentisi çıktı. O günlerde sık sık il dışına gidiyordu. Bir de duyduk ki Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'ne Kur'an-ı Kerim hocası olarak tayini çıkmış. Hocamız, bunun üzerine 03.11.1967 tarihinde Çorum'dan ayrıldı. İşte ondan sonra Çorum İmam Hatip Okulunda Halis Ayhan Beyin müdürlüğü dönemi başlamıştır.

Kayseri ve Konya Yüksek İslam Enstitüs Kuran-ı Kerim Hocalığı

Mustafa Göl hocamız, iyi bir hafızdı. Kıraati çok güzeldi. Kayseri Yüksek İslam Enstitüsünde hocalığı sırasında öğrencilerle de çok iyi kaynaşmıştı. Onlara zaman zaman rehberlik yapmıştı.

Bu dönemde öğretim üyeliğine geçmek için iki çalışma yapmıştır. Bunlardan birincisi “*Kur'an-ı Kerim'in çeşitli kıraat vecihleriyle okunuşu*” diğeri de “*İbn-i Vesik Fi-Resmi'l-Mushaf adlı eseri*”dir.

Bu iki çalışmasıyla öğretim üyeliğine geçen Hocamız, daha çok aktif olmaya başlamıştır. Bu sırada müdür yardımcılığı görevini de üstlenmiştir.

1970 yılında Yüksek İslam Enstitülerinde “İslami İlimler Akademisi olma” talebiyle boykot başlamıştı. Ayrıca Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'nde de tesettür karşıtı bir hocanın propagandaları hız kazanmıştı. İşte bu karışık ortamda Enstitü'deki çarpık zihniyete karşı çıkan ve direnen Mustafa Göl hocamız başta olmak üzere pek çok hoca ve öğrenci Enstitü'den uzaklaştırıldı.

Mustafa Göl Hocamız, Yüksek İslam Enstitüsü hocalığından 11.05.1970 tarihinde Adapazarı İmam Hatip Okulu meslek dersleri

öğretmenliğine gönderildi. Bu haksız uygulamaya karşı hukuki süreç başlatan hocamız, sonunda davayı kazandı. Ancak Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'nde boş kadro olmadığı için 01.10.1970 tarihinde Konya Yüksek İslam Enstitüsüne Kur'an-ı Kerim hocası olarak atandı.

Kur'an-ı Kerim Okumadaki İlkeleri ve Tavsiyeleri

Konya'ya geldiği yıl benim de Kur'an-ı Kerim derslerime girdi. Çorum İmam Hatip Okulu'nda olduğu gibi ciddi ve otoriterdi. Harfleri mahreçlerinden çıkararak doğru telaffuzu konusunda daha çok titizdi. Ezberlenecek yerleri bir defada söyler, bir daha tekrar etmezdi. Mahreç konusunda en zayıf olduğunu tespit ettiği arkadaşımızın yanından hiç ayrılmazdı. Bu durumda olanlara yıl boyunca özel ilgi gösterirdi. Kendisinin İstanbul'da kıraat-i aşere konusunda talim gördüğünü ve makamlara da aşına olduğunu biliyorduk ama öğrencilerden bu konuda hiçbir talebi olmamıştı.

Kur'an-ı Kerim'i güzel okuyabilmek için tecvit ve mahreç bilgilerinin yanı sıra iyi bir Arapça bilgisine de ihtiyaç olduğunu söylerdi. Mesela sıfat ile mevsufu, muzaaf ile muzafün ileyhi, kane ile ismini, fiil ile faili vakıf ve vasıl halinde ayırmanın mümkün olmadığına işaret ederdi. Bunun için de iyi bir Arapça bilmenin şart olduğunu vurgulardı. Tekit edatlarında, istisna edatlarında ve istifhamlarda mutlaka vurgu yapılması gerektiğini söylerdi. Bütün bunları uygulayabilmesi için Kur'an-ı Kerim okuyanların iyi bir Arapça bilmeleri gerektiğini vurgulardı. Seslerin nerede yükseltilip nerede alçaltılacağını da ancak iyi Arapça bilenler uygulayabilir derdi. Kur'an-ı Kerim'i güzel okumak, ancak fem-i muhsinden ders almakla mümkün olur derdi.

Hocamız, Kur'an-ı Kerim dersimizin yanı sıra İlm-i Vücut dersimize de girdi. Kur'an-ı Kerim'in kaç vecih üzere okunabileceğine dair pek çok örnek verdi. Ama bu konuda öğrenciyi sıkıştırdığı söylenemezdi.

Kur'an-ı Kerim'i güzel okuyanlara ve hafızlara özel bir tembihi vardı: ***“Kur'an-ı Kerim'i okumaya devam edin. Sakın ha paraya tamah edip mevlit okumaya kalkışmayın. Kıraatiniz ve ihlasınız kaybolur. Makam ve teganni sevdasına kapılırsınız da Kur'an-ı Kerim okuyuşunuzdaki letafet uçup gider.”***

İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü Dönemi

Konya Yüksek İslam Enstitüsü'nde 1975 yılına kadar hizmetini sürdürdü. Ama uzun yıllar okuduğu ve hizmet verdiği İstanbul'u bir türlü unutamıyordu. Nihayet 1975 yılında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü Kur'an-ı Kerim hocalığına tayin oldu. O yıllarda da yine boykotlar vardı ama Hoca, bu defa daha soğukkanlı davranıyordu.

O günler, üniversitelerin en karışık dönemi idi. Ama o, derslerine ve talebelerine odaklanmıştı. İstanbul'daki hafız arkadaşları, bir ekip oluşturmuşlar, mevlitten mevlide koşuyorlar, bolluk içinde yaşıyorlardı. Ama o, prensip itibarıyla onlara katılmıyordu. Talebelerine de Kur'an-ı Kerim'i para ile satmak gibi bir duruma düşmemeleri konusunda sık sık uyarıda bulunuyordu. Yerine göre arkadaşlarından ödünç para alıyor fakat zuhurat ekibine katılmıyordu.

Üniversitelerde kargaşa ve ülke çapında kanlı çatışmaların hakim olduğu dönemde herkes korku ve endişe içindeydi. 12 Eylül 1980 darbesiyle anarşi bıçak gibi kesildi. Ama İmam Hatip Liselerinde ve Yüksek İslam Enstitülerinde endişeli bir bekleyiş başladı. Hepsi de kapatılacak diye söylentiler yayıldı. İşte bu sırada Halis Ayhan ve arkadaşlarının Bursa'da başlattıkları girişimler

fayda verdi. İmam Hatip Liselerine dokunulmadı. Yüksek İslam Enstitüleri de İlahiyat Fakültelerine dönüştürülerek üniversitelere bağlanması kararlaştırıldı. Bu bağlamda İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü de Marmara Ünivesitesine bağlandı.

İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyeliği Dönemi

Enstitülerin fakülteye dönüştürülmesi, oradaki hocalara bazı yükümlülükler de getiriyordu. YÖK'ün kararıyla daha önce Yüksek İslam Enstitüsü döneminde “Yeterlilik tezi” adıyla yapmış oldukları tezlerin “Doktoraya eş değer” olup olmadıklarının belirlenmesi gerekiyordu. Bütün hocaların bu kurala uygun olarak eski tezlerini sunmaları isteniyordu.

Hocamız da 24.05.1983 tarihli yazısıyla Kayseri’de hazırlamış olduğu “*İbn-i Vesik ve Fi Resmi'l-Mushaf adlı eseri*”konulu tezini doktoraya esas olmak üzere Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’ne sundu. Tezin incelenmesi aşamasında doktoraya esas olmak üzere Fransızca sınavına da girdi ve geçti. Sonra tezi, kurulan jüri tarafından incelendi ve kabul edildi. 20.01.1984 tarihinde Tefsir Hadis Bilim Dalında doktor unvanı almaya hak kazandı. Bundan sonra Dr. Mustafa GÖL unvanıyla görevini sürdürdü.

O yıllarda birkaç defa iftar programlarında televizyonda kendisini Kur’an-ı Kerim okurken gördüm. Derhal toparlanıp büyük bir huşu içinde dinledim. Öğrencilik yıllarım gözümün önüne geldi. Çok duygulandım.

Hastalığı ve vefatı

Hocamız, İstanbul’da Kur’an-ı Kerim talim ve vücuh öğretimiyle meşgul oldu. İlahiyatta görev yaparken idareciliğe hiç bulaşmadı. Seksenli yıllarda beyin tümörü teşhisiyle tedaviye

alındı. Sağlığında hac görevini de yerine getirmek istiyordu. 1985 yılında eşi Sunay Hanımla birlikte hac görevini yerine getirdi.

Hac dönüşü hastalığı daha da artmıştı. Beynindeki tümör iyice büyümüştü. Çok sıkıntılıydı. 20.08.1986 tarihinde 53 yaşında Hakk'ın rahmetine kavuştu. Defin belgesinde de ölüm sebebi olarak beyin tümörü yazılıydı.

Hocamıza Allah'tan rahmet diliyoruz.

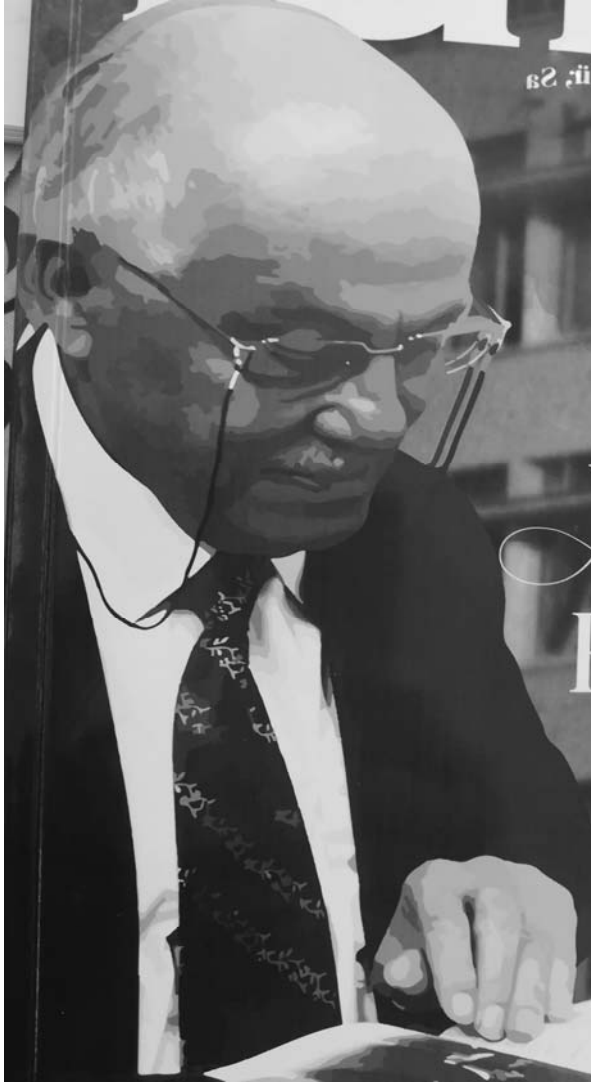
Not: Hocamızın hayatıyla ilgili dökümanları Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi arşivinden temin eden Prof. Dr. Ahmet Yücel Beye teşekkür ediyorum.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çorum İmam Hatip Okulu'nun

3. Müdürü

Prof. Dr. HALİS AYHAN

Çocukluğu ve Gençliği

Halis AYHAN Hocamız, 1944 yılında Yozgat'ın Boğazlıyan ilçesine bağlı Sarıkaya köyünde doğdu. Annesi Hatice Hanım, babası Mehmet Efendi idi. Altı çocuğun ilkiydi. İlkokulu kendi köyünde bitirdi.

Köydeki imamlardan Kur'an-ı Kerim okumayı ve temel dini bilgileri öğrendi. İlkokulu bitirince Kayseri İmam Hatip Ortaokuluna gitti. Okulun eğitim-öğretim durumu iyiydi ama o, üçüncü sınıftan itibaren Yozgat İmam Hatip Okuluna geçmeyi tercihetti.

O dönemde Beyza Bilgin, Fahrettin Kıvancıl, Cihat Tunç ve Nizamettin Aytekin gibi Ankara İlahiyat Fakültesi mezunu hocaların yanı sıra farklı okullardan gelen öğretmenlerden ders gördü. Bunların içinden Şeyhzade (şıhların) Ahmet Efendi olarak bilinen ve muallim kökenli olan Ahmet Ergin merhumun tutum ve davranışlarını, derslerde anlattığı konularda öğrencilerin beklentilerine cevap verdiğini, bu haliyle kendi üzerinde derin iz bıraktığını hala hatırlamaktadır.

Halis Ayhan hocamız, 1961 yılı Şubat ayında öğretmenler kurulu kararıyla arkadaşı Mustafa Topuz ile birlikte Yozgat İmam Hatip Okulu öğrenci temsilcileri olarak Ankara'ya gönderilmiştir. Bu, onun ilk Ankara seyahati olması bakımından oldukça önemliydi.

İlk Görevi

İmam Hatip Okulunu bitirince 1962 yılında sözlü sınava girerek Savaştepe Müftülüğüne tayin oldu. Genç bir müftü olarak göreve başladığından halkın her kesiminden yöneticilerin, öğretmen ve öğrencilerin saygı ve sevgisini kazandı. Halkımızın israf ve istismar etmeden hizmet eden

insanlara karşı gösterdiği güven, saygı ve itibarı gördü.

Bir köydeki kavga ve düşmanlığı önleme tarzını gören ilçe kaymakamı ve jandarma komutanının da takdirini kazandı. Müftü olarak halk ile ilçe bürokratları nezdinde itibar ve tecrübe kazanma imkanı buldu. Halkla çok iyi ilişkiler kurdu.

Konya Yüksek İslam Enstitüsü Öğrencilik Dönemi

Bir yıl müftülük görevi tecrübesinden sonra yüksek tahsil yapmanın şart olduğunu düşünmesiyle 1963 yılında yeni açılan Konya Yüksek İslam Enstitüsü'ne gitmeye karar verdi. Arapça, tefsir ve hadis derslerinden mülakata girip kazandı. Devlet parasız yatılısı olarak yüksek tahsiline başlamış oldu.

O zaman Konya Yüksek İslam Enstitüsü'nün müdürü Veli Ertan hocamızdı. Özverili ve samimi bir insandı. Prof. Dr. Muhammed Tayyip Okiç de tefsir ve hadis hocalarıydı. Halis Ayhan hocamız, M. Tayyip Okiç'i hep övgü ve rahmetle anardı. Onun dünya Müslümanlarıyla ilgili değerlendirmelerinden, misyoner ve müsteşriklerin görüşleri ve çalışmalarıyla ilgili gözlemlerinden çok yararlanmıştı. Ankara İlahiyat Fakültesinden gelen hocalarından da yararlandığını anlatmaktaydı.

Öğrencilik yıllarında enstitü müdüründen kütüphane anahtarını alarak orada tefsir, hadis ve siyer ile ilgili temel kitapları okumuştur. Bu arada Konya Yüksek İslam Enstitüsü Talebe Cemiyeti kurulmuş, Halis AYHAN Hocamız da başkanlığa getirilmişti.

Öncelikle yeni açılan İslam Enstitüsü'nü halka tanıtılabilmek için Konya'nın merkez ve ilçelerinde Cuma günleri öğrencilerin vaaz ve hutbelerle halkla kaynaşmasına öncülük etti. Ülke çapında tanınmış pek çok ilim ve düşünce adamını konferansa

davet ederek Konya'da kültür hayatının canlanmasına katkıda bulundu. Ayrıca 1964 yılında Eğitim Enstitüsü'nün de katılımıyla Konya'nın iki ayrı meydanında aynı gün “Yunan ve Kıbrıs Rumlarını Tel'in Mitingi”ni gerçekleştirdi.

Konya'da 1965 yılında Reşat Nuri Güntekin' in “Hülleci (Kavak Yelleri)” adlı tiyatro oyunu Devlet Tiyatro Salonunda sahnelenirken bir grup öğrenci tarafından basılmıştı. Polis, olaylara müdahale etti. Basın, günlerce bu olayları ele aldı.

Aylarca mahkemeleri sürdü. O sırada Konya'da Aydınlar Ocağı'nın Genel Sekreteri olarak çalışmakta olan Halis Ayhan Hocamız, olayları İçişleri Bakanı Yozgatlı İsmail Hakkı AYDOĞAN nezdinde takip ederek mağdurları kurtarmaya çabalıyordu. Yıllar sonra bu olayı şöyle değerlendiriyordu:

“Konya’da yaşanan bu olaya baktığımda çok az kimsenin seyrettiği tiyatro oyununun bu olayla tüm Türkiye’de kapalı gişe oynanmasına yol açılmıştır. Böylece bu olaya karışan gençlerin amacını aşan, hatta düşündüğü değer yargılarına zarar veren sonuçlar doğurduğunu düşünüyorum. Bu olaylarla dine ve manevi değerlere karşı olan bir takım insanların düşüncelerini yazmalarına ve söylemelerine fırsat verilmiştir.”

Dört yıllık Yüksek İslam Enstitüsü dönemi, 1966 yılı Haziran ayı sonunda tamamlandı. Hocalardan aldığı feyz, okuduğu kitaplardan aldığı bilgi, talebe derneği başkanlığından kazandığı tecrübe ve Konya kültür ortamından edindiği deneyim ile yüksek tahsilini tamamlamıştı.

Öğretmen Olarak İlk Görev Yeri: ÇORUM

1966 yılı Temmuz ayının ilk haftasında atamaları yapılan yeni mezunların görev yerleri belli oldu. Halis Ayhan Hocamız da ilk görev yeri olan Çorum İmam Hatip Okulu'nda Eylül

ayında göreve başlayabildi. O zaman Okul Müdürü Necmi Şamlı idi.

Necmi Şamlı Bey Halis Ayhan Hocamıza İmam Hatip Okulu'ndaki derslere ilaveten Çorum Lisesi'nin Psikoloji ve Felsefe derslerini okutmasını teklif eder. Böylelikle lisede son sınıfların felsefe, sosyoloji ve mantık dersleri ile beşinci sınıfların psikoloji derslerine girer. İmam Hatip Okulu'nda da felsefe, sosyoloji, mantık dersleriyle din sosyolojisi ve İslam felsefesi derslerini okutur. Bunlara ilave olarak akaid derslerine devam eder.

Böylece Çorum'da iki okulda öğretmenlik yapmış olmanın avantajıyla geniş bir kitle ile tanışma ve kaynaşma imkanı bulur. O yıl Bakanlıkça Çorum'daki okullar genel teftiştten geçirilir. Lisede felsefe dersleri verdiği sırada müfettişler dersini dinlemeye girer. Okul müdürüne giderek bu dönemde felsefe öğretmeninizden daha başarılı kimseyi göremedim der.

Bu sırada Necmi Şamlı Bey Din Eğitimi Genel Müdürlüğünde şube müdürü olarak atanmış, yerine Mustafa Göl hocamız gelmişti. O da birkaç ay görev yaptıktan sonra Kayseri Yüksek İslam Enstitüsüne Kur'an-ı Kerim hocası olarak gitmişti. Halis Ayhan Hocamızın da Eylül 1967'de stajyerliği kaldırılmıştı.

Çorum İmam Hatip Müdürlüğü Dönemi

24/08/1967'den 02/11/1967 tarihine kadar Okul Müdürü olarak görev yapan Mustafa Göl hocamızın ayrılışından sonra 1967 yılında Halis Ayhan Hocamıza müdürlük görevi teklif ediyor. O da kabul ediyor. Böylece Çorum İmam Hatip Okulunun üçüncü müdürü olarak göreve başlıyor.

Müdür olduktan sonra mevzuat gereği lisedeki dersleri

bırakması icap ediyor. Ancak lise son sınıf öğrencilerinin ısrarı ve velilerin girişimleri sonucu Bakanlığın özel izniyle o öğretim yılında derslere girmeye devam ediyor. Buradaki öğrenciler üzerinde olumlu etkiler bıraktığı için onlarla ilişkileri öğretmenlikten sonra da yıllarca devam ediyor.

İmam Hatip Okulu o yıllarda epeyce büyümüşü. Üç yüz kadar devlet yatılısı, iki yüz kadar dernek yatılısı, bin kadar da gündüzlü olmak üzere bin beş yüz kadar öğrenci ile şehrin en kalabalık okulu idi. Buna ek olarak Hıdırlık Kur'an Kursu binasında yüz kadar kız öğrencinin eğitime başlamasını sağladı.

Ancak okul binası ihtiyaca cevap veremiyordu. Acilen ek bina olarak inşasına başlanan tedrisat binasının ve Tatbikat Camiinin yapımının tamamlanması gerekiyordu. Dernek Başkanı Mehmet Balaban ile el ele vererek, bu iki inşaatı da tamamladı. Yine de yer sıkıntısı çekiliyordu. Öğretmen okulu yeni binasına (günümüzde Meslek Yüksek Okulu olan yere) taşınınca eski binaları Valilik ve Milli Eğitim Müdürlüğü'nün karşı çıkmasına rağmen dönemin Milli Eğitim Bakanı İlhami Ertem vasıtasıyla İmam Hatip Okuluna tahsisini sağladı.

Çorum'daki görevini iki açıdan ele almak lazım:

a-) Öğretmen Olarak Halis AYHAN

Halis AYHAN bizim Felsefe, Mantık, Sosyoloji, İslam Felsefesi ve Din Sosyolojisi derslerimize geldi. Yeni öğretmendi ama sanki yirmi yıllık tecrübeli öğretmen gibiydi. Dersine, konusuna ve sınıfa hakimdi. Her konuya uygun kitapla gelirdi. Önce konuyu anlatır, sonra elindeki kitabı tanıtırdı.

Aristo, Sokrat, Eflatun, Descartes'ı ve Kant'ı ondan dinledik. Descartes'in "Metod Üzerine Düşünceler" adlı

kitabını ve “Sokrat’ın Müdafaası” adlı eseri ilk defa onun elinde gördük. İslam felefecisi olarak İbni Sina’yı, İbni Rüş’tü ve Farabi’yi, bir sosyolog olarak İbni Haldun’u ve Mukaddime’sini o anlattı bize. Sosyoloji derslerinde ekonomik doktrinleri, sosyalizm ve kapitalizmi o anlattı bize. Demokrasi ve laikliği ondan öğrendik. Descartes’in septisizme karşı Gazali’nin metodik septisizmini sadece ondan duyduk. Hilmi Ziya Ülken’i, İsmail Fehmi Ertuğrul’u ondan işittik.

İslam dünyasının uyanması gerektiğini, bunu da bu neslin başarabileceğini anlatıyordu. Batı’da oryantalistlerin ve misyonerlerin İslam’ı yıkabilmek için nasıl çalıştıklarını naklediyordu. Onlara cevap olarak Abdulaziz Çavuş’un yazdığı, Mehmet Akif Ersoy’un tercüme ettiği “Anglikan Kilisesi’ne Cevap” adlı eserden bölümler okuyordu. Muhammed İkbâl’in “Dini Tefekkürün Yeniden Teşekkülü” adlı eserini tanıtıyordu.

Bizlere de okul kütüphanemizde bulunan Doğu ve Batı klasikleri’ni okumamızı ısrarla tavsiye ediyordu. Victor Hugo’nun “Sefiller” adlı eserini ibretle okuyun diyordu. Bernard Russel’i, Prens Bismark’ı, ve Geothe’yi tanıyın ve onların Hz. Peygamber hayranlığını görün diyordu.

Ali Fuat Başgil’in “Gençlerle Başbaşa” ve “Din ve Laiklik” adlı eserlerini tanıtıyordu. Necip Fazıl, Cemil Meriç, Remzi Oğuz Arık, Eşref Edip, Osman Yüksel Serdengeçti, Nurettin Topçu, Mümtaz Turhan’dan söz ediyordu, hem de 60’lı yıllarda. Okumamız, hem de çok okumamız gerektiğini söylüyor, ufkumuzu açıyordu.

Lisede felsefe grubu derslerine girdiği sırada da her kesimden öğrenciye hitap edebiliyordu. Vakıflar Yurdunda okuyan ateist bir liseli öğrenci bile “Felsefe hocamız bize hakikatleri, doğruları öğretir. Onun her dediğini kabul ederim. O, çok değerli bir öğretmendir. Şu çatıya çık, kendini aşağıya at dese hiç düşünmeden atarım. Zira o bana zararlı bir şey

söylemez” diyebiliyordu. Hocamızın öğrenciler üzerinde çok büyük etkisi vardı. İnkarcı bile sözlerini kabul ederdi.

Hocamız, kitaplarını okurken önemli gördüğü yerlerin altını kırmızı kalemle çizmişti. Sonra gerekli olabilecek bölümleri de fişlermiş. Bize bunu da tavsiye etmişti. “Yeri geldiği zaman kitabı aramaz, fişi çıkartır, kullanırsınız” demişti. Bu, benim uzun yıllar uyguladığım bir tavsiyesidir.

Din hizmetlerinde çalışacaklara da bir çift sözü vardı: ***“Din hizmetlerinde çalışanlar hasbi olmalı, hesabi olmamalıdır. Hizmetlerinin karşılığında halktan bir ücret beklentisi içinde olmamalı, çıkar peşinde koşmamalıdır”***

Hocamız, memleket sevdalısıydı. Batıda veya Arabistan’da model aramanın beyhude olduğunu söylerdi. Ülkemizin yer altı ve yer üstü kaynaklarının çok zengin olduğunu anlatırdı. Bunları iyi bir kalkınma hamlesiyle harekete geçirecek liderlere, devlet adamlarına ihtiyaç olduğuna işaret ederdi. “Fransa’yı olduğundan büyük gösteren, devlet başkanı De Goll’dür. Bizim de en az o kadar dirayetli lidere ihtiyacımız var” diyordu.

Halis Ayhan idare binası önünde öğretmen ve öğrencilerle

Bizlere hedef gösteriyordu: “Çocuklar, biz Yüksek İslam Enstitüsünü bitirdiğimiz zaman hangi seviyede idiysek sizler de İmam Hatip Okulunu bitirdiğinizde en az o seviyede olmalısınız” diyordu.

Bizleri geleceğe hazırlamak istiyordu. Başarılı öğrencileri iyi yetiştirmemiz gerekir diyordu. Geleceğin akademisyenleri olabilmek için Arapça ve İngilizceyi iyi bilmek gerekir diyordu. Okulun gayretli öğrencilerinden bir sınıf oluşturup; bunlara Arapça öğret diye bana teslim etmişti. Arapça hocamız İsmail DAMAR ile birlikte kendisi de hafta sonlarında bu gönüllü derslerin denetimini yapıyordu.

Arapça kursu verdiğim karma sınıf

En önemli yönü, sorunlu öğrencilerle bizzat ilgilenmesi idi. Onların kaldıkları yerleri ziyaret edip, sorunlarını yakından görüyor, dertlerini dinliyor, gerekirse maddi destek sağlıyor ve onları eğitim camiasına kazandırıyor. Bunun pek çok örnekleri vardı.

Öğrencilerden biri bir suçla disipline ve huzuruna geldiğinde “Evladım, bunları neden yapıyorsun?” diye soruyor ve sorununa çözüm bulmaya çalışıyor.

Halis Ayhan hocamız

b-) İdareci Olarak Halis AYHAN

Öğrencilerin eğitimi elbette öğretmenlerin ilgi ve gayretleriyle doğru orantılı olacaktır. Bunun bilincinde olan hocamız okuldaki bütün öğretmenlerle gönül ve işbirliği içinde çalışmaya özen gösteriyordu. Sadece meslek dersleri öğretmenlerine değil, kültür dersleri öğretmenlerine de ilgi göster yordu.

Milli Eğitimle de uyumlu çalışabilmek için İl Milli Eğitim Müdürü Recep Açıkalın'ın okulda psikoloji derslerine gelmesini sağlıyordu. Öğretmenlerin ihtiyaçlarını teminde destek olmaya

çalışı- yordu. Ev ziyaretleri ile onlarla daha sıkı ilişkiler kurmaya çabalıyordu. Tarih ve kültür bilincini artırmak için öğrencileri Amasya, Konya gibi bazı şehirlere götürüyordu.

Amasya'da öğrencilerle birlikte

Tedrisat binası tamamlanınca orta kısım öğrencilerini oraya yerleştirdi. Lise kısmına geçen öğrenciler idare binasında okuyorlardı. Bu mekan değişikliğinin bile öğrencinin kişilik kazanmasında etkili olacağını söylerdi. Öğretmen ve öğrencileri teşvik etmek için öğretmen masalarının altına kürsü yaptırmıştı.

Tedrisat Binası

Tedrisat binasının üst katına ek olarak konferans salonu yaptırdı.Orada hemen her hafta bir sınıf gecesi yapılıyordu. Şehrin her tarafından yüzlerce seyirci geliyordu. İlgi yoğundu.

Bu salonda sınıflar arası bilgi yarışması ve münazaralar yapılırdı. Dışarıdan önemli kişiler davet edilip, konferans verdirilirdi. Hatta öğrencilerin de konferans vermeleri teşvik edilirdi. Şahsen ben de “Hz. İsa ve Misyoner Faaliyetleri” konulu bir konferans vermiştim.

Bir Mevlana ihtifalinde Ahmet Lütfü Kazancı hocamızın yazmış olduğu “700. Doğum Yılında Mevlana” adlı piyesi sahneye koymuştu. Çok ses getirdi. Programda H. Recep Camcı hocamızın yönetimindeki ilahi korusu ve semazen ekibinin gösterileri seyircileri coşturmuştu.

Mevlana İhtifalinde Semezen grubu

Okulumuz, bilgi yarışmalarında ve münazaralarda hep önde idi. Liseler arasında yapılan yarışmalarda birincilikleri kimselere kaptırmazdı. 1967-1968 öğretim yılında Çorum İmam Hatip Okulu ile Çorum Lisesi arasında Erkek Sanat Enstitüsü salonunda bir münazara yapılmıştı. İmam Hatip Okulu'nun ekibinde Mustafa Bayburtlu, Ethem Erkoç, Arif Ersoy, İsmail Akmaz vardı. Ekibi Kadir Eren hocamız çalıştırıyordu. Yarışmaya ilgi yoğundu. İzleyiciler salona sığmamıştı. Sonuç, Çorum kamuoyunda günlerce konuşuldu, basında tartışıldı.

Cuma günleri özellikle Ramazan ayında öğrenciler camilerde hutbe ve vaaz yoluyla irşat faaliyetlerine katılırdı. Bazı öğretmenleri ve öğrencileri Ulu Cami'de vaaz için

görevlendirirdi. Çevre illerde ve ilçelerde öğrencileri Cuma hutbeleri ve vaazlarıyla halkı irşada teşvik ederdi. Bu bağlamda ben de Merzifon Paşa Camii'nde ve Ulu Cami'de vaaz vermiştim.

Öğrencileri ibadete alıştırmak ve camiyle buluşturmak için özellikle yatılıları toplu halde Ulu Cami'de sabah namazını kılmaya götürüyordu. Tatbikat Camii tamamlanınca öğretmen ve öğrencilerin iştirakleriyle artık tüm vakit namazlarının cemaat halinde burada kılınmamasına önem veriyordu.

Okulumuz yatılı bir okuldu. Karadeniz bölgesinin büyük bir kesimine hitap ediyordu ama kalorifer teşkilatı bile yoktu. Sabah erkenden sobaların yakılıp sınıfların ısıtılması, idareciler ve öğrenciler için önemli bir sorundu. Hocamız, bakanlıkla yazışarak devlet imkanlarıyla bütün okulun ve yatakhanelirin kalorifer tesisatının yapılmasını sağladı. Yarım kalan Tatbikat Caminin yapımı ve Tedrisat Binasının tamamlanması da onun zamanında gerçekleşti.

1968-69 yılı mezunlar albümü

Müdür başyardımcısı Fuat Kavukçu idi ve aynı görevi Halis Beyin müdürlüğü döneminde de sürdürdü. Mehmet Aksu, İsmail Damar, İsmet Altıkardeş de müdür yardımcılarıydı. Halis Ayhan hocamız, idari kadroyla uyum içinde çalıştıklarını ifade ediyordu. Ancak öğrencilere karşı disiplin anlayışında anlaşamadıklarını da saklamıyordu. Kendi ifadesiyle onlar, maddi cezadan yanaydılar, yani disiplinin temeline sopayı yerleştirmişlerdi.

Halis Bey müdür yardımcılılarıyla birlikte

Ancak kendi fadesiyle Hocamızın öğretmenlik ve idarecilikteki temel ilkesi şu idi: ***“Öğrencilere karşı maddi ceza yolunu seçmeksizin, kötü söz kullanmaksızın yol gösterici olmak lazımdır. Baskıcı olmayan bir üslupla iyi, doğru ve güzel olan tutum ve davranışları çocuklara kazandırmak gerekir. İmam Hatip Okulu Öğrenciliğinden beri düşünegeldiğim ilkeler bunlardı.”***

Basına Önem Verişi

Halis Ayhan Hocamız, basına çok önem verirdi. Her öğretmen ve öğrencinin basını takip etmesini isterdi. Hiç olmazsa günlük iki gazetenin sınıfa getirilmesini tavsiye ederdi.

Sınıfların mutlaka duvar gazetesi çıkarmasını isterdi. Bundan cesaret alarak bizler okul adına “Sesleniş” diye bir dergi çıkarmaya başladık. O günün şartlarıyla mumlu kağıda yazıp, teksir makinasında basıyorduk. Çıkardığımız altı yedi sayıyı Çorum’daki okullara, resmi dairelere, Türkiye’deki İmam Hatip Okullarına ve Din Eğitimi Genel Müdürlüğündeki bazı birimlere göndermiştik. Bu konuda Okul Müdürümüz Halis Ayhan Bey bize rehberlik yapıyordu.

Bu da yetmedi. Çorum’da Reşat Nartok’un çıkarmış olduğu Çorum Ekspres Gazetesinde öğrencilerin yazı yazmasını sağladı. Daha sonra İmam Hatip Okulu Yaptırma Derneği adına Koparan gazetesini devraldı. Bu gazetede bir süre İmam Hatip Okulu öğretmen ve öğrencilerinin yazıları yayımlandı. Hocamızın Çorum’dan ayrılışıyla bu çalışmalar da durdu.

Aydın Fikirler Kulübü

Çorum’da sosyal faaliyetlerde bir hareketlilik göremediği için toplumun farklı kesimlerini bir araya getirerek bir dernek kurmak istiyordu. Hiçbir siyasi partiye ve gruba dahil olmaksızın Çorum kamuoyuna öncülük yapacak bir cemiyete ihtiyaç var diyordu.

Bu doğrultuda genç ve orta yaşlılardan oluşan heyecanlı ve hizmet duygusuyla dolu insanlardan meydana gelen bir grupla “Aydın Fikirler Kulübü”nü kurdu. İnsanlar orada toplanıyor, çaylarını içip sohbet ediyorlardı. Çorum’da ne gibi kültürel etkinlik yapılabileceğini konuşuyorlardı.

Aydın Fikirler Kulübü sayesinde Çorum’da kültürel canlanma başladı. Önce ünlü kişiler konferansa davet edildi. Necip Fazıl, Necati Aker, Şule Yüksel Şenler, Lütfi Doğan, Ergün Göze’yi konferanslarla tanıdık. Muhafazakar tiyatro gruplarını, onlar sayesinde izleme imkanı bulduk. Abdullah

Karslı'nın “Hz. Ömer'in Adaleti” piyesini bu sayede Çorum'da seyredtik.

Bu şevk ve heyecanla İmam Hatip öğrencilerinden bir grup oluşturarak İsmail Lütfi Çakan'ın yazmış olduğu “Onlar Böyleydi” piyesinin Çorum'da defalarca sahnelenmesini sağladı. Bu eser, o kadar çok ilgi gördü ki okul minübüsüyle Çorum'un bütün ilçelerinde, Merzifon, Amasya, Tokat, Turhal, Tosya gibi çevre il ve ilçelerde sahnelendi.

“Onlar Böyleydi” piyesinde rol alan öğrenciler

Ayrıca öğrencilerden Mustafa Bayburtlu'nun yazmış olduğu “Kızıl Pençe”adlı oyunun da okul salonunda sahnelenmesine imkan hazırladı. Hatta bu piyesin basılıp çeşitli İmam hatip Okullarına gönderilmesini sağlayarak oralarda oynanmasına da vesile oldu.

Her etkinlikle Çorum'da büyük bir heyecan ve coşku oluşuyordu. Hocamızın Çorum'dan ayrılışın-dan sonra bu kulüp de belli grupların eline geçti ve o heyecan söndü.

İdare binasının merdivenlerinde öğrencilerle birlikte

Çorum'dan Kayseri'ye:

1967-68 öğretim yılında Türkiye'de ilk defa İmam Hatip Okuluna kız öğrenci alma yönüne gitti. İlk yılda seksene yakın kız öğrenci Hıdırlık Kur'an Kursu binasında eğitime başladı. Kız öğrencilerin ayrı binalarda eğitime başlaması birilerini rahatsız etti. Bunun üzerine valilik ve milli eğitim müdürlüğü tarafından bir takım istekler başladı. Kız öğrencilerimizin Milli bayramlara, özellikle 19 Mayıs kutlamalarına diğer liselerdeki kızlar gibi katılması istendi. Halis Ayhan hocamız, buna halkın

tepkisinin ne olacağını kestirmek zordur, diyerek itiraz ettiyse de resmi makamlar ısrarlarından vazgeçmedi.

Bu baskı, kız öğrenci velilerinden zamanın siyasetçisi Casim Aksakal'ın valiye görünmesiyle aşılabildi. Sayın vali, hocamıza açtığı telefonda hal hatır sorduktan sonra erkek öğrencilerin katılmasının yeterli olacağını bildiriverdi.

Buna ilave olarak 27 Mayıs 1960 darbesinin bayram olarak kutlandığı o günlerde bayram kutlamalarına halkın ilgisini çekebilmek için İmam Hatip Okulu'nun Mehter Takımı'nın çıkarılmasını istediler. Halis Ayhan hocamız bu iki isteği de yerine getirmede. Vali ve Milli Eğitim Müdürü bu durumda Okul Müdürüne karşı olumsuz tavır aldılar ve hakkında soruşturma açtılar.

Soruşturma sonunda 1970 yılı Güz Döneminde Halis Ayhan'ın Merzifon İmam Hatip Okulu Müdürü olarak tayinini çıkarttılar. İstem dışı tayini durdurmak için bütün Çorum Milletvekilleri Milli Eğitim Bakanlığı'na gittiler ama Halis Ayhan hocamız bu konuyla hiç ilgilenmedi. Zira o, aynı günlerde Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'nde açılan öğretim görevlisi sınavlarıyla meşguldü.

7 Ekim 1970 tarihinde girdiği Din Psikolojisi ve Din Eğitimi sınavını kazandı. Böylelikle Merzifon İmam Hatip Okulu Müdürlüğü'nü de Merzifon'da görev yapan Mehmet Yıldırım' a devretti.

Bir Yüksek Okula Öğretim Görevlisi olarak gitmek, o günün şartlarında büyük bir başarı ve iyi bir çıkış yolu idi. Hocamızı ezmek isteyenler, yine yenilgiye uğramıştı.

Kayseri'de İlk Yıllar

Kayseri'ye gitmek ve bir yüksek okulda öğretim görevlisi olmak hocamızı heyecanlandırmış ve sevindirmişti. Tayininin çıkarıldığı bir dönemde onu çok mutlu etmişti. Ancak okul müdürlüğünden sonra aldığı maaş bir hayli azalmıştı. Bu sıkıntıyı yaklaşık beş yıl yaşadı. Buna bir de 12 Mart Muhtırasının din eğitimine dayatmaları, bu kurumda görev yapan herkesi ruhi sıkıntıya sokuyordu.

Bu ortamda seçmiş olduğu branşta tez hazır- lamak durumundaydı. Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde **“İslamiyet'in Eğitime Getirdiği Değerler ve Türklerin Eğitime Hizmetleri”** konulu öğretim üyeliği tezini hazırladı. 1973 yılında tezini sundu. Tez danışmanı, aynı tezi doktora dönüştürmek için fakültesinde girişimde bulduysa da mümkün olmadı.

Sonra bu tez 1983 yılında Bursa'da Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Doç.Dr. Beyza Bilgin, Prof. Dr. Amiran Kurtkan Bilgisever ve Doç. Dr. Hüseyin Aydın'dan oluşan bir jüri tarafından doktora tezi olarak kabul edildi. Ancak bu çalışması, kitap haline getirilemedi.

O yıllarda Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'nde bazı öğretim görevlilerinin bulaştığı sapkın bir hareket vardı. Bu hocalar ve öğrenciler arasında huzursuzluğa neden oluyordu. Hocamız, bir de bu kargaşa ortamında görev yapmanın zorluğunu yaşıyordu. Hiçbir öğrencinin harcanmasına gönlü razı değildi. Ama bir öğretim görevlisi olarak öğrencileri sükunete davet etmekten başka bir şey yapamayacağını farkındaydı.

12 Mart Muhtırası'nın etkilerinin biraz azaldığı bir dönemde, 1975 yılında Isparta'da dört aylık kısa dönem askerlik yaptı. Bölük ve takım komutanları da aynı yaşlardaydı. Hepsi ona saygı duyuyordu. O dönemde namaz ve oruçlarını huzur- lu

bir şekilde eda ettiklerini, Teravih ve Ramazan'a özel ibadetlerde hiç bir sıkıntı çekmediklerini anlatıyordu.

Askerlik dönemi

Bursa Yüksek İslam Enstitüsü Müdürlüğü Dönemi

Halis Ayhan Hoca'mız, askere giderken İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü öğretim üyeliğine naklinin yapılmasını istemişti. Askerlik dönemindeyken bu isteği gerçekleşti. Askerlik dönüşü 1975 yılı Ekim ayında İstanbul'da görevine başladı.

15 Kasım 1975'te Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem ve Din Eğitimi Genel Müdürü Şevki Özkan'ın telefonla Bursa'da yeni açılacak olan Yüksek İslam Enstitüsü Müdürlüğü görevine

ısrarlı teklifleri üzerine Halis Ayhan hocamız, teklifi kabul etmiş ve Bursa'ya gidip hazırlıklara başlamıştı.

25 Kasım 1975 tarihinde İstanbul'dan ayrılarak Bursa'ya geldi. Burada fiziki şartların hazır olduğu söylenmişti ama Mudanya yolu üzerinde Geçit Köyü İlkokulu'nun bir bölümünden başka ortada bir şey yoktu. Memuru, hizmetli kadrosu, daktilosu bile yoktu. Ama hocamız şartlar ne olursa olsun, başarmak zorunda olduğuna inanıyordu.

Bu ortamda 28 Kasım 1975 tarihinde resmi açılış töreni yapıldı. Törene bakanlık müsteşar yardımcısı Zeki Sofuoğlu, Bursa Valisi, birkaç milletvekili ve dernek başkanı ile kalabalık halk topluluğu katıldı. Katılacağı söylenen Başbakan Süleyman Demirel ve Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem gelmemişlerdi.

O yıl Bursa YİE, 75 öğrenciyle öğretime başladı. Öğrenci sayısı her yıl katlanarak artacaktı. İlk açılan Geçit Köy'deki okulun kapasitesi yetmeyecekti. Bu sırada şehir içinde Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı olan İpekçilik Araştırma Enstitüsü'nün boşaltıldığını öğrendiklerinde buraya talip oldular. Bakanlık nezdinde yapılan girişimler sonuç verdi. Bunun üzerine Bursa Yüksek İslam Enstitüsü'nün açılışının ilk yılında ikinci dönem ortalarında yani 1976 yılının bahar aylarında İpekçilik'e taşındılar.

Yüksek İslam Enstitüsü öğrencileri de genellikle yoksul ailelerin çocuklarıydı. Okul müdürü olarak Halis Bey, şehrin zenginlerinden kaynak bulup bu öğrencilere burs veriyordu. Burs verirken almakta tereddüt edenlere söylediği bir sözü mezunlar hala unutamıyorlar: *“Arkadaşlar, bu para şimdi size helal. Ne zaman ki ileride ticaret yapar zengin olursunuz veya zengin bir bayanla evlenirsiniz, eğer o zaman siz de burs vermezseniz, işte o zaman haram olur.”*

Derslere hoca bulmak da kolay değildi. İlk yıl Kayseri

YİE'den Süleyman Uludağ ve Mikail Bayram'ı aldı kadrosuna. Sonra Hüseyin Algül ve Fahri Erdem bakanlıkça tayin edildiler. Sonra Verdi Tankılıç, Hayrettin Tınmaz, Taner Şenay, Erol Ayyıldız, Salman Başaran, Hamdi Döndüren, Mahmut Kanık asaleten atanmışlardı. Ancak öğretim üyesi sayısı yeterli olmadığından başka enstitülerden, liselerden, ya da müftü vaiz gibi deneyimli elemanlardan da yararlanıyorlardı. 1977 yılına gelindiğinde öğretim üyelerinin ilk naklini oluşturacak on beş tane asistanın alımı gerçekleştirildi. Sıra bunların akademik basamaklarda ilerlemelerini sağlamaya gelmişti.

Ancak İpekçilik binası da ikinci, üçüncü senelerde yeni öğrenciler aldıkça ihtiyaca cevap veremez oldu. Fakülte derneğinin girişimiyle bahçe içine iki katlı on iki derslikli bina ilave edildi. Bu bir süre ihtiyacı karşıladı. Ancak ileriki yıllarda buraya sığmanın mümkün olmayacağı belliydi. Onun için yeni arsa arayışına çıkıldı. Bursa merkezine bağlı Fethiye Köy'de elli dönümlük hazineye ait bir arsa tespit edildi. O arsa üzerine Milli Eğitim Bakanlığının tip projesiyle bir öğretim binası yaptırıldı. Bina yapımının biteceği sırada Yüksek İslam Enstitüleri İlahiyat Fakültelerine dönüştürüldü. Bursa İlahiyat Fakültesi bu yeni binaya taşınca İpekçilik'teki binalar da İmam Hatip Lisesine devredildi.

Öğrenci Boykotları: Amaç ve Sonuç

Din eğitimi veren İmam Hatip Okullarında ve Yüksek İslam Enstitülerinde boykot denilen şey bilinmezdi. Ancak 1969- 1970 öğretim yılında Türkiye Yüksek İslam Enstitüleri Talebe Federasyonunun "İslami İlimler Akademisi" olma arzusu ve sevdasıyla boykot başlattığını ben de hatırlıyorum. O zaman ben de Konya Yüksek İslam Enstitüsünde öğrenciydim. Boykot 20 gün sürdü ama, hiçbir sonuç alınamadı. Yüksek okul statüsünden akademik statüye geçilmesi, hocalara akademik

unvan kazanma imkanı sağlanması amaçlanıyordu. Konuyu hükümet ve parlamento sahiplenmedikçe bunun mümkün olmayacağı belliydi.

Aynı amaçla 1976-1977 öğretim yılında yine bütün Yüksek İslam Enstitülerinde boykot başlatıldı. O tarihte Halis Ayhan Hoca'mız, Bursa Yüksek İslam Enstitüsü Müdürüydü. Öğrenci liderleriyle konuşarak "Bu yolla hak elde edilmesinin mümkün olamayacağını" anlatıyordu. Bu görüşmelerde öğrencileri suçlamadan hiç birini veya hiç bir kesimi dışlamadan onlarla diyalog kurmaya özen gösteriyordu. Böylelikle Bursa'da hiçbir Hoca'ya karşı çirkin davranış sergilenmedi ve boykot kavgasız, gürültüsüz atlatıldı. Ama yine de boykot amacına ulaşamadı. Öğrenciler o tarihlerde ileriye göremiyorlardı. Hatta içinde buldukları siyasi durumu bile iyi değerlendiremiyorlardı. Yüksek İslam Enstitülerinin bile açılmasına ve hatta varlığına kuşkuyla bakılan bir devirde bu kurumlara akademi veya fakülte statüsünün kolayca verileme-yeceğini değerlendiremiyorlardı.

Bursa YİE'de İlk Mezuniyet Töreni

1975 yılında Geçit köyünde öğretime başlayan Yüksek İslam Enstitüsü 29 Haziran 1979'da ilk mezunlarını verecekti. Aynı öğretim yılında Yüksek İslam Enstitüleri;

1. Tefsir-Hadis Bölümü
2. Fıkıh-Kelam Bölümü
3. İslam Dini Esasları Bölümü diye bölümlere ayrılmıştı.

29 Haziran 1979'da İpekçilik'teki Yüksek İslam Enstitüsü'nün mütevazı salonunda mezuniyet töreni yapıldı. Törene Diyanet İşleri Başkanı Tayyar Altıkulaç, Bursa Valisi Ziya Çoker, Belediye Başkanı Mustafa Eroğlu, Rektör Nihat Balkır ve davetliler katılmıştı.

O törende Halis Ayhan Bey, 1966'da YİE'yi bitiren bir kişi olarak eğitim ve idare hizmetleriyle 1979 tarihinde böyle bir diplomayı imzalamanın heyecanını, huzurunu ve mutluluğunu yaşıyordu. Bunu törende yaptığı konuşmada da dile getiri-yordu.

Bursa Yüksek İslam Enstitüsü, ilk mezunlarını vermişti. Artık yeni yerinde yeni binaların yapımına ve oraya taşınmaya ve Tedrisat Binasının yanı sıra Tatbikat Camii'nin temelini atılmasına sıra gelmişti. İşte bu sırada 1980 yılında 12 Eylül Askeri Darbesi gerçekleşti. Bundan sonra din eğitiminin, İmam Hatip Liselerinin ve Yüksek İslam Enstitülerinin akıbetinin ne olacağı endişeyle bekleniyordu.

12 Eylül 1980 Darbesinden Sonra Din Eğitimi Tartışmaları

İhtilal Dönemlerinde her zümrenin bir hedefi vardır. Din eğitiminin gereksiz olduğundan alın da verilse bile çok kısıtlı olmalı diyenler de böyle ortamlarda ortaya çıkıyordu.

Şubat 1981'de Milli Eğitim Bakanlığı'nda kurulan ve müfettişlerden oluşan beş kişilik komisyon Milli Eğitim Bakanlığı'na ve Devlet Başkanlığı'na özel "Din Eğitimi Raporu" hazırlayıp sunmuşlardı. 130 sayfalık bu raporda din eğitiminin tarihçesi nakledildikten sonra özellikle İmam Hatip Okullarının siyasi çevrelerin, bazı derneklerin ve cemaat yapılanmasının etkisinde olduğu vurgula-nıyordu. Bunun önlenmesi için orta kısımların kaldırılması, lise kısımlarının sayılarının azaltılması, İlahiyat Fakültesi dışındaki fakültelere

girişlerin sınırlandırılması öneriliyordu.

Buraya kadar sunulan teklifler, 28 Şubat 1977 post modern darbesinin uygulamalarıyla örtüşüyordu.

Ancak ilk orta ve lisede okutulan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisinin zorunlu olması isteniyordu. Raporun tek olumlu önerisi bu idi. Hocamız bu raporda yer alan İmam Hatip Liseleri ve Yüksek İslam Enstitüleri hakkındaki önerilerden derin endişe duyduklarını ifade ediyordu.

Bu rapor, o dönem Din Eğitimi Genel Müdürü olan Şevki Özkan Bey tarafından bir kurye ile Halis Ayhan hocamıza ulaştırılıyor. Onlar da Güvenlik Konseyi'nin bu raporu doğrultusunda bir takım kararlar alınacağını öğrenmişlerdi. Bunun üzerine Kenan Evren ve arkadaşlarıyla görüşmenin yol ve imkanlarını araştırmaya başladılar.

Bursa Garnizon Komutanıyla Görüşmeler

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) yasası çıkacağı sırada Yüksek İslam Enstitülerinin kapatılması veya sayılarının azaltılması gündemde idi. Tam bu tartışmaların olduğu sırada Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Turgut Özal Bursa'ya gelmişti. Bursa YİE Vakıf Mütevelli Heyet Üyeleri ve bu kuruma emeği geçen işadamlarıyla birlikte Özal'ın bütün görüşmeleri bittikten sonra gece yarısı Çelik Palas'ta buluştular. Hocamız kendisine "Türkiye'de Din Eğitimi" konulu bir rapor sundu. Özal da Prof. Dr. İhsan Doğramacı ile yapacağı görüşmede bu bilgileri kullanacağını söyledi. Böylece ilk girişim başlamış oldu.

Aslında bu raporun Kenan Evren ve arkadaşlarına ulaştırılması şarttı. Bunun için bir aracıya ihtiyaç vardı. Konuyu Bursa Garnizon Komutanı Tuğgeneral İbrahim Ethem Aral ile

görüŖen hocamız, paŖadan Ŗöyle bir cevap alır:

“Bursa Garnizon komutanı olarak benim doğrudan Devlet BaŖkanına rapor sunmam mümkün değil. Bana bir rapor gelirse üst dereceli komutanlara gönderirim. Onlar da değerlendirme yaptıktan sonra uygun görürlerse Devlet BaŖkanına sunarlar, ancak sizi Kenan Evren’in genel sekreter yardımcısı olan sınıf arkadaŖım Hasan Samlam PaŖa’yla görüŖtürebilirim. O size bir çözüm yolu bulabilir.”

Bu, Halis Ayhan ve arkadaŖlarına bir yol gösterici oldu. Bunun üzerine Prof. Dr. Hüseyin Atay, Doç. Dr. Beyza Bilgin’le beraber bir ön çalıŖma yaptılar. 24 Nisan 1981 günü Tuğgeneral Hasan Sağlam PaŖa ile verimli bir görüŖme gerçekleŖtirdiler. PaŖa da bu fikirleri Kenan Evren PaŖaya aktaracağını söyledi.

Tuğgeneral Hasan SAğLAM PaŖa’dan Kenan EVREN’e

Askeri hiyerarŖiye göre Tuğgeneral Hasan Sağlam PaŖa’nın kendi baŖına karar vermesi mümkün değildi. O da gelen heyetin talebini Kenan Evren’e aktardı. Kenan Evren’den 7 Mayıs 1981 tarihinde randevu temin etti. Evren PaŖa yalnız Halis Ayhan hocamızı kabul edeceğini söyledi. Ancak hocamız üç beŖ arkadaŖıyla gelebileceğini ifade edince onların isimlerini de bildirmesi istendi.

Bunun üzerine Yozgat’tan A. Ŗakir Ergin, Konya’dan Ahmet GürtaŖ Samsun’dan Mustafa Uzunpostalcı, İzmir’den Mevlüt Ferligil ile birlikte görüŖmenin gerçekleŖeceđi Genel Kurmay BaŖkanlıđı’na 7 Mayıs 1981 tarihinde ulaŖıyorlar.

Halis Ayhan hocamız görüŖ ve önerilerini sıralıyor. Diğerleri de bazı cümlelere katkıda bulunuyor. Zarf içindeki raporu da Kenan Evren’e teslim ediyorlar. Kenan PaŖa raporu ve

gerekçelerini daha sonra detaylı olarak okuyacağını ifade ediyor. Bu görüşmede kızların başörtüsü dışında diğer konularda mutabık kalıyorlar.

Kenan EVREN'e Sunulan Din Eğitimi Raporu

12 Eylül 1980 İhtilali ile Devlet Başkanı olan Kenan Evren İhtilal Konseyi üyelerine sunulan teklifler şöyledir:

A. Din Bilgisi ve Ahlak Dersleriyle İlgili Teklifler

1.Din Eğitimi, okul öncesi çağdan itibaren ele alınmalı, temel eğitimin ve ortaöğretimin bütün sınıflarına yayılmalı.

2.Din Bilgisi ve Ahlak Dersleri birleştirilmeli ve haftada en az iki saat olarak mecburi ortak dersler arasına alınmalı.

B. İmam Hatip Liseleriyle İlgili Teklifler

1.İmam Hatip Liseleri Türk Milli Eğitiminin bütünlüğü içinde ve Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 32.Maddesi çerçevesinde şimdiki statüsü korunmalıdır.

2.İmam Hatip Liselerinin bünyesinde açılıp, ortaokul programındaki seçmeli ders saatlerini meslek derslerine (Kur'an-ı Kerim, Arapça, Din Bilgisi) ayırmak suretiyle bu liselerin birinci devresi olarak çalıştırılan ortaokullarla ilgili uygulama sürdürülmelidir.

3. Milli Eğitim Bakanlığı İmam Hatip Liselerinin programlarını, bu okul mezunlarını istihdam eden daire olarak Diyanet İşleri Başkanlığı ile işbirliği yapmak suretiyle hazırlamalıdır.

C. Din Eğitimi Kurumlarındaki Kız Öğrencilerin Kıyafetleriyle İlgili Teklifler

Din Eğitimi kurumlarında okuyan kız öğrencilere, kendi isteklerine bağlı olarak ve özel yönetmeliğinde belirlenecek esaslar çerçevesinde başörtüsü kullanımına da izin verilmelidir.

D. Yüksek İslam Enstitüleri ile İlgili Teklifler

Yüksek İslam Enstitüleri, hazırlanmakta olan Yüksek Öğretim Kurumları Yasası içinde sayıları azaltılmadan, çevrelerindeki üniversitelerin bünye-sinde birer fakülte haline getirilerek, öğrenimlerine devamı sağlanmalıdır.

Bu tekliflerin bir örneği de zamanın Milli Eğitim Bakanı'na sunulmuştur.

Halis Ayhan Hoca'mızın bu girişimi çok önemliydi. Burada hocamızın tezine inanmış olması, kendisine özgüveni, medeni cesareti takdire şayandır. Bir ihtilal konseyi başkanına karşı farklı bir öneriyle çıkmak, onu ve arkadaşlarını ikna edebilmek, bilgi, tecrübe, cesaret ve yürek işiydi.

Bu görüşmede Kenan Evren “Din Eğitimi Danışma Kurulu” oluşturacağını, bu kurula bakanlık temsilcileriyle birlikte bu heyetin de davet edileceğini ifade etmişti. Bu kurulda Halis Bey ve arkadaşlarının tekliflerinden başörtüsü konusu hariç, hepsi kabul edilip kanunlaştırıldı. Böylece yüksek İslam Enstitülerinin İlahiyat Fakültelerine dönüştürülerek üniversitelere bağlanması sağlanmış oldu.

Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi

Son kararlar Bursa Yüksek İslam Enstitüsü de İlahiyat Fakültesi olarak Uludağ Üniversitesine bağlandı. Sıra dekan atamasındaydı. Akademik kariyeri olan bir dekan gerekiyordu. Bursa İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinde Medeni Hukuk

ho- cam olan Prof. Dr. Yusuf Ziya Binatlı'yı bu göreve davet ettiler, kabul etti. Bir yıla yakın burada dekan olarak görev yaptı.

Bu dönemde Uludağ Üniversitesinde kurulan Sosyal Bilimler Enstitüsünde Halis Ayhan Bey, yönetim kurulu üyesi olarak görev aldı. Öğretim görevlilerinin YİE döneminde “yeterlilik tezi ” veya “asistanlık tezi” adıyla yapmış oldukları tezlerin doktora eş değer olup olmadığı belirlenmesi çalışmalarını başlattı. Tespit edilen jürilerce eski tezler incelenerek, bütün öğretim görevlilerinin tezleri doktora dönüştü. Kısa süre sonra Halis Ayhan ve Süleyman Uludağ'a Yardımcı Doçentlik kadrosu verildi.

Prof. Dr. Ziya Binatlı'nın yaş haddinden emekliye ayrılışından sonra Veterinerlik Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Turgut Özgüden bir yıl dekanlığa vekalet etti. Ondan sonra Ziraat Fakültesi'nden Prof. Dr. Emir Tekin Altınbaş dekan oldu. Bu dönem, İlahiyat Fakültesi hocaları ve talebeleri için sıkıntılı bir dönemdi.

TDV İslam Ansiklopedisi Genel Müdürlüğü

Halis Ayhan Hoca'mız 1987 yılında Suudi Arabistan'ın Riyad kentinde misafir öğretim üyesi olarak görev yaptı. Oradan döndükten bir müddet sonra 1988 yılında Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesindeki görevinden istifa ederek Türkiye Diyanet Vakfının İstanbul'da yayınlanan İslam Ansiklopedisinin Genel Müdürlüğü görevine getirildi.

Bu görevini sürdürürken Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde de derslere giriyordu. Ansiklopedi çalışmalarında yazarlar ve teknik elemanlar arasında çıkan sorunların hallinde epeyce zorlanıyordu. Bu onun için farklı bir deneyimdi.

İslam Ansiklopedisi genel müdürü olarak çalışmaya başlamasından altı ay sonra Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde Din Eğitimi Anabilim Dalına kadrolu öğretmen olarak atandı. Fakülteadaki göreviyle birlikte yaklaşık iki buçuk yıl daha Genel Müdür olarak, iki buçuk yıl da telif redaksiyonu uzmanı olarak çalıştı.

Doçentlik ve Profesörlük

Halis Ayhan Hoca'mız sürekli olarak çalışıyordu. Panellere ve sempozyumlara katılıyor, tebliğler sunuyor, bilimsel makaleler yayınlıyordu. Doktora sonrası bütün çalışmalarını değerlendirilerek 19/10/1994 tarihinde doçent oldu.

“Türkiye’de Din Eğitimi” adlı eseriyle 07/03/2000 tarihinde profesör oldu. Bu eser, MÜ İlahiyat Fakültesi Vakfı tarafından 1999 yılında yayımlanmıştı. Profesör unvanıyla akademik kariyerinin en üst basamağına yükselmiş durumdaydı.

İlahiyat Fakülteleriyle İlgili Bir Değerlendirme

Halis Ayhan Hoca'mız Yüksek İslam Enstitülerinin İlahiyat Fakültesine dönüştürülmesinden ve sayılarının artmış olmasından mutluluk duymakla beraber, bir eğitimci gözüyle konuyu şöyle değerlendirmiştir:

“1997 ve sonraki gelişmeleri ve ülkemizde yaşanan sosyal ve siyasal değişimlerin etkisini dikkate alarak, öğretim elemanlarında ve öğretmenlerde görülen eksiklikler ve yanlışlıklar nelerse onları da bulmak ve gidermek gerekecektir. Yanlışı sadece bizim dışımızdaki kurumlarda ve yetkililerde aramak yerine, kendi içimizde işbirliği içinde çalışmak, tecrübeleri birlikte kullanmak, kaliteyi yükseltmek,

öğrencilerimizin kabiliyet ve temayüllerini bilimsel yönde geliştirmek, öğretim üyelerinin öğrencilerine daha çok zaman ayırmak veya ayırmamak gibi konulardaki durumlarımızı da gözden geçirmemiz gerekecektir. Muhammed İkbal'in ifadesiyle "Dini tefekkürün yeniden teşekkülünde", Mehmet Akif Ersoy'un ifadesiyle "Doğrudan doğruya Kur'an'dan alıp ilhamı, asrın idrakine söyletmeliyiz İslam'ı." hedefine ulaşmada ne düzeyde olduğumuzu sorgulamalıyız.

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) Üyeliği

Halis Ayhan Hoca'mız Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde Din Eğitimi anabilim dalı Öğretim Üyesi ve İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği Bölüm Başkanlığı görevini sürdürürken; hükümet onu YÖK'te değerlendirmek istedi. 28 Şubat 2005 tarihinde hükümetin önerisi ve Cumhurbaşkanı onayı ile YÖK üyeliğine atandı. Orada dört yıl hizmet etti. Daha önce Neşet Çağatay, M. Sait Yazıcıoğlu gibi İlahiyat Fakültesi'nden gitme öğretim üyeleri YÖK'te görev yapmışsa da ilk defa İmam Hatip Okulu menşeli bir profesör olarak Halis AYHAN atanmış oluyordu.

Artık din eğitimi ve İlahiyat Fakülteleri konusunda hükümete veya YÖK'e taleplerini iletmenin yollarını arama yerine kurulda doğrudan düşüncesini açıklamak ve verilecek kararlar ilgili oy kullanabilecek konumdaydı.

13-17 Kasım 2006 tarihleri arasında Ankara'da 17. Milli Eğitim Şurası toplandı. Hoca'mız bu şûraya hem "din eğitmeni" kimliği, hem de YÖK üyesi sıfatıyla katıldı. Burada din eğitimi ve öğretimi değil de okul öncesi eğitimin zorunlu eğitim içine katılması, yüksek öğretime girişte çocukların yetenek ve eğilimlerinin dikkate alınması, lise ve meslek lisesi mezunlarının üniversiteye girişteki istekleri gibi konular ele

alınmıştı. Hoca'mız da yeri geldikçe görüşlerini beyan ediyordu.

YÖK'te çalıştığı dönemde İlahiyat Fakültesi dışında farklı kesimlerden gelen bürokratlarla da çalıştığı için kendisi açısından çok iyi bir tecrübe olduğunu, hep ifade ediyordu.

YÖK Üyeliğinden Sonra

Halis Ayhan Hocamız YÖK üyeliği devam ederken resmen emekliye ayrılmıştır. Bu, Yüksek Öğretim Kurulundaki görevine bir engel teşkil etmiyordu.

2009 yılında YÖK üyeliğindeki görevi sona erince istirahate çekilmeyi değil de yine eğitimci olarak hizmet etmeyi tercih etti. Emekli öğretim üyelerinin özel üniversitelerde çalışması mümkün-dü. O da İstanbul'da Aydın Üniversitesinden talep gelince kabul etti.

Ama Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde lisansüstü ve doktora derslerini de 2016 yılı sonuna kadar sürdürdü. Şimdi sadece Aydın Üniversitesindeki görevine devam etmektedir.

Hoca'mızın fikir ve tecrübelerine her zaman ihtiyaç olacağı gerçektir. Onun bu camiada hizmetlerinin devamını diliyor, kendisine sağlıklı bir ömür temenni ediyorum.

Eserleri

Bir ilim adamı olarak Halis Ayhan Hoca'mızın en önde gelen eseri, aslında öğrencileridir. Yetiştirdiği bilim adamlarıdır.

Kültürel hizmetlere çok değer veren ve sosyal yönü güçlü olan hocamızın pek çok bilimsel makalesi, sempozyum tebliği ve ansiklopedi maddesi vardır. Ancak makaleleri, bildirileri ve ansiklopedi maddeleri kitap haline gelmemiştir.

Yayınlanmış Eserleri Şunlardır:

- *Eğitime Giriş ve İslamiyet'in Eğitime Getirdiği Değerler*, İstanbul Damla Yayınları 1986
- *Eğitim Bilimine Giriş*, İstanbul, Şule Yayınları-1995
- *Din Eğitimi ve Öğretimi*, İstanbul MÜ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Yayınları-1997
- *Türkiye'de Din Eğitimi*, İstanbul İlahiyat Fakültesi Yayınları-1999
- *21. Yy. da Eğitim ve Türk Eğitim Sistemi*. (Orhan Oğuz, Ayla Oktay, Halis Ayhan) İstanbul SERDAR Yayınları-2001
- *Din ve Ahlak Eğitimi ve Öğretimine Yeni Yaklaşımlar*: (Hayati Hökelekli, Yurdağül Mehmetoğlu, Mustafa Öcal ve Halil Ekşi ile birlikte.) İstanbul DEM Yayınları 2004.
- *Din Eğitimi ve Öğretimi (İman İbadet)* DİBYayını Ankara-1988
- *Türk Tarihi ve Milli Kültürü* (Ed. Cemil Öztürk) Pegem Yayıncılık, Ankara-2004

NOT:

Halis AYHAN Hocamızın özgeçmişini hazırlarken, Sayın Mustafa ÖCAL'ın "Tanıkların Dilinden Cumhuriyet Dönemi Din Eğitimi ve Dini Hayat" adlı eserinden (2/469-556) ve pekçok arkadaşım ve meslektaşımın yardımıyla yararlandım. Her birine ayrı ayrı teşekkür ediyorum.